

ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น
ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

INSTRUCTIONAL PROBLEMS OF VOCATIONAL SHORT COURSE CURRICULUM
NAKORNPHANOM POLYTECHNIC COLLEGE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-519-9

ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น
ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

INSTRUCTIONAL PROBLEMS OF VOCATIONAL SHORT COURSE CURRICULUM
NAKORNPHANOM POLYTECHNIC COLLEGE

เลขหน้.....
เลขทะเบียน.....41524
วัน, เดือน, ปี 20 ก.พ. 2545

b.....
i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2544
ISBN 974-648-519-9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

**INSTRUCTIONAL PROBLEMS OF VOCATIONAL SHORT COURSE CURRICULUM
NAKORNPHANOM POLYTECHNIC COLLEGE**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2001

ISBN 974-648-519-9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2001

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม
INSTRUCTIONAL PROBLEMS OF VOCATIONAL SHORT COURSE
CURRICULUM NAKORNPHANOM POLYTECHNIC COLLEGE

ชื่อนักศึกษา ว่าที่ ร.ต.ชวลิต ชรรมา
รหัสประจำตัว 38063152
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.ทัศนีย์ แสงศักดิ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	
ผศ.ดร.ทัศนีย์	แสงศักดิ์	
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	
ดร.ณรงค์	พิมสาร	
รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 26 ตุลาคม 2544 เวลา 9.30 น. เป็นต้นไป
สถานที่สอบ ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัสสุ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 25 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2544

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
	ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม
นักศึกษา	ว่าที่ร้อยตรีชวลิต ธรรมมา
รหัสประจำตัว	38063152
ปริญญา	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษา
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2544
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ แสงศักดิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม 5 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ตามความคิดเห็นของนักศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ ประเภทวิชา และภูมิลำเนา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 360 คน และสุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง 281 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistic Package for Social Science) Version 9.1 และเปรียบเทียบความคิดเห็น โดยใช้ระดับความคิดเห็นในการเปรียบเทียบ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาเป็นเพศชาย จำนวน 147 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 134 คน มีอายุต่ำกว่า 16 ปี จำนวน 97 คน อายุตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป จำนวน 184 คน เรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 152 คน เรียนประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 129 คน มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 150 คน อยู่นอกเขตเทศบาล จำนวน 131 คน

2. ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน

ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับที่มีปัญหาน้อย

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น
ทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษาที่มีเพศ อายุ ประเภทวิชา และภูมิลำเนาที่ต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Instructional Problems of Vocational Short Course Curriculum Nakornphanom Polytechnic College
Student	Mr. Chawalit Thama
Student ID.	38063152
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2001
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Naovaratana Vilaichone
Thesis Co-Advisor	Assistant Professor Dr. Thasana Swaengsakdi

ABSTRACT

The purposes of research were to :

1. Study about instruction problems of vocational short course curriculum in Nakornphanom Polytechnic College in 5 categories such as the instructor, the time, the places, the process of learning and the short courses which collected questionnaires from students.
2. Compare the 5 categories with sex, age, division and domicile. Populations were 360 students who studied in the second part of year 1998 and 281 sample were sampling by simple random sampling.

The check list questionnaires by rating scale were collected with percentage means and standard deviation. The values were compared by t-test which compiled with SPSS (Statistic Package for Social Sciences) Version 9.1

The result of research and summarized as follows :

1. Students were 147 male, 134 female, group of lower 16 years old was 97 persons and upper 16 years old was 184 persons. They studied in industry technician division 152 persons and commercial division 129 persons. They lived in town 150 persons and lived out-side town 131 person.
2. The means of the problems in 5 categories were low level.
3. The comparison result of the problems in 5 categories with sex, age, division and domicile were not difference.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ประสบความสำเร็จได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร. เนาวรัตน์ วิไลชนม์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร. ทัศนาศาสตร์ แสงศักดิ์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา และแนะนำผู้วิจัย และให้ความช่วยเหลือให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยจนสำเร็จ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร. สมพร ไชยะ รศ.ดร. ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ดร.ณรงค์ พิมสาร อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ทุ่มเทถ่ายทอดความรู้ แนวคิด วิทยาการต่าง ๆ และกรุณาให้คำแนะนำชี้แนะในการทำวิทยานิพนธ์ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาแนะนำในการสร้างและปรับปรุงแบบสอบถาม รวมทั้งครู-อาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ และบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวถึงไว้ในที่นี้ ที่ให้การสนับสนุนตลอดจนให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอบแต่ผู้มีพระคุณและครู-อาจารย์ทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง

ชวลิต ธรรมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	5
1.6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	5
1.8 คำนียามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม.....	8
2.2 แนวคิดในการมีอาชีพและฝึกอาชีพระยะสั้น.....	10
2.3 รูปแบบการจัดการหลักสูตรระยะสั้น.....	12
2.4 ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น.....	14
2.4.1 ด้านครูผู้สอน.....	14
2.4.2 ด้านเวลาทำการเรียนการสอน.....	16
2.4.3 ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน.....	18
2.4.4 ด้านกระบวนการเรียนการสอน.....	19
2.4.5 ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน.....	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	24
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2.1 การสร้างเครื่องมือ.....	24
3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	26
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	27
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	65
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	65
5.2 สมมติฐานการวิจัย.....	65
5.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	66
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	66
5.5 อภิปรายผล.....	72
5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้.....	84
บรรณานุกรม.....	86
ภาคผนวก.....	89
ภาคผนวก ก.....	90
ภาคผนวก ข.....	100
ประวัติผู้เขียน.....	107

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	29
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ปัญหา การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ตามความคิดเห็น ของนักศึกษา รวม 5 ด้าน.....	30
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ปัญหา การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ตามความคิดเห็น ของนักศึกษา ด้านครูผู้สอน.....	31
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ปัญหา การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ตามความคิดเห็น ของนักศึกษา ด้านเวลาทำการเรียนการสอน.....	32
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ปัญหา การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ตามความคิดเห็น ของนักศึกษา ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน.....	33
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ปัญหา การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ตามความคิดเห็น ของนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน.....	34
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ปัญหา การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ตามความคิดเห็น ของนักศึกษา ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน.....	36
4.8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน จำแนกตามเพศ.....	37
4.9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านครูผู้สอน จำแนกตามเพศ.....	38
4.10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ.....	39
4.11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ.....	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน จำแนกตาม.....	41
4.13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน จำแนกตาม.....	42
4.14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน จำแนกตามอายุ.....	43
4.15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านครูผู้สอน จำแนกตามอายุ.....	44
4.16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ.....	45
4.17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ.....	46
4.18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ.....	47
4.19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ.....	48
4.20 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน จำแนกตามประเภทวิชา.....	49
4.21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านครูผู้สอน จำแนกตามประเภทวิชา.....	50
4.22 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน จำแนกตามประเภทวิชา.....	51
4.23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน จำแนกตาม ประเภทวิชา.....	52
4.24 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตาม ประเภทวิชา.....	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.25	
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน จำแนกตาม ประเภทวิชา.....	55
4.26	
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 5 ด้าน จำแนกตามภูมิลำเนา.....	56
4.27	
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ด้านครูผู้สอน จำแนกตามภูมิลำเนา.....	57
4.28	
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ด้านเวลาทำการเรียนการสอน จำแนกตามภูมิลำเนา.....	59
4.29	
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน จำแนกตามภูมิลำเนา.....	60
4.30	
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตามภูมิลำเนา.....	61
4.31	
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน จำแนกตามภูมิลำเนา.....	63

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นนั้น เป็นแนวทางการสอนวิชาชีพทั่ว ๆ ไปแนวหนึ่ง จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งมีจุดประสงค์เฉพาะวิชาชีพ ตามความจำเป็นของแต่ละสภาพพื้นที่ เช่น ในเขตนครหลวง หรือเมืองใหญ่ หรือในเขตภูมิภาค ซึ่งอาจจะมีวิชาชีพที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกันไปตามสภาพเศรษฐกิจและการอาชีพที่ความต้องการของท้องถิ่นนั้น

การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้นของกรมอาชีวศึกษา ซึ่งเปิดสอนในวิทยาลัยสารพัดช่างนั้น ได้ถือประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ และสังคมเป็นอย่างมาก ในด้านที่ผู้เรียนสามารถจะปรับปรุงความเป็นอยู่ของตนเองได้ มีความสามารถในการประกอบอาชีพอิสระและสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ หลักสูตรส่วนใหญ่ จะเน้นทักษะวิชาชีพ ที่มุ่งให้ผู้เรียนเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การหาสู่ทางการประกอบอาชีพอิสระ และอีกอย่างหนึ่งคือการฝึกอาชีพครบวงจรซึ่งเป็นการฝึกทักษะจนใช้การได้เพื่อไปประกอบอาชีพหรือเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน (กรมอาชีวศึกษา หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 2529)

ความสำคัญของการสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นมีระยะเวลาเรียนแตกต่างกันไปตั้งแต่ 6 ชั่วโมงถึง 225 ชั่วโมง รับผิดชอบผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับ เป็นหลักสูตรที่ยืดหยุ่นได้

ความเป็นมาของหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น เป็นหลักสูตรที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ฝึกวิชาชีพให้แก่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ที่มีความประสงค์ที่จะนำความรู้ความชำนาญจากวิชาชีพที่เรียนเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรนี้จะเรียนทั้งภาคทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพนั้น ๆ และจะเน้นหนักภาคปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับงานจริง ๆ และสามารถปฏิบัติได้เมื่อครบหลักสูตร

จุดเด่นของหลักสูตรนี้คือ ครอบคลุมเนื้อหา ซึ่งเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ ได้ตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถของตนเอง

หลักสูตรระยะสั้นมีแนวโน้มที่จะได้รับความนิยมสูงขึ้น นอกจากนั้นสถานศึกษาเกือบทุกสถานศึกษา ได้ดำเนินการจัดหลักสูตรพิเศษระยะสั้นตามความต้องการพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพ เฉพาะอย่างมากขึ้น เพื่อผลิตให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นการแก้ไขปัญหาในช่วงสั้น ๆ ให้กับสถานประกอบการที่ต้องการแรงงาน

การสอนวิชาชีพเน้นจัดตามศักยภาพของผู้เรียน นักศึกษาแต่ละคนมีศักยภาพไม่เท่ากัน อีกทั้งความรู้พื้นฐานหรือความสามารถเฉพาะอย่างไม่เท่ากัน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาชีพ ผู้สอนจึงต้องทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือ ชี้แนะการปฏิบัติงานของนักศึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม นอกจากนี้ยังควรคำนึงถึงความต้องการของนักศึกษาเป็นหลัก ผู้สอนวิชาชีพไม่จำเป็นต้องเป็นผู้จบการศึกษาด้านอาชีพมาโดยตรง อาจจะเป็นบุคคลอื่นที่สนใจและมีความสามารถในวิชาชีพนั้น ๆ หรือจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้มีทักษะอาชีพและทักษะการจัดการไปพร้อม ๆ กับความสามารถสู่โลกอาชีพ

ผู้เรียนหลักสูตรระยะสั้นนั้นจะมีความแตกต่างในด้านความคิดความรู้สึก ในด้าน ประสบการณ์ ความต้องการ ความสนใจ อายุ สภาพแวดล้อม ฯลฯ ดังนั้นการเรียนการสอน จะบรรลุผลสำเร็จด้วยดีนั้น ผู้สอนควรมีความรู้ด้านจิตวิทยาการสอน มีวิธีการสอนและสื่อที่ดีด้วย (ศูนย์นิเทศอาชีวศึกษาภาคกลาง, 2536 : 7)

ปัญหาในการจัดการศึกษาในหลักสูตรระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ที่เกิดกับการจัดการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอนนั้นมียุทธศาสตร์ที่เกี่วข้องและมีความสำคัญต่อการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอยู่หลายประการ และที่เป็นสิ่งที่ผู้สอนควรพิจารณาเป็นประการแรกคือกระบวนการเรียนการสอนนั้นเป็นการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์แก่นักศึกษา ปัญหาส่วนใหญ่ที่มักเกิดกับตัวผู้สอน ผู้สอนที่คืนนั้นนอกจากจะมีลักษณะที่พึงประสงค์แล้ว ปัญหาอีกหลายประการที่ควรนำมาพิจารณาอันได้แก่ การมีจิตวิทยาการสอนดี การเป็นผู้ที่มีความรู้ดีในเรื่องที่สอน การมีค่านิยมที่ดีในอาชีพครู และรวมถึงการเป็นผู้ที่มีการถ่ายทอดที่ดีเพียงพอ

ปัญหาอุปสรรคเหล่านี้ ทำให้ครูผู้สอนที่ทำหน้าที่การสอนในหลักสูตรระยะสั้น ซึ่งประกอบไปด้วยนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน เช่น ความรู้ความสามารถในการเรียน อายุ วุฒิ สภาพสังคมความเป็นอยู่ ไม่ได้รับผลสมกับที่ตั้งใจไว้

เวลาทำการเรียนการสอนเป็นปัญหาหนึ่งที่วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมกำลังประสบอยู่ และในปี 2540 ที่ผ่านมานั้นหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่จัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยสารพัดช่างเดิมนั้นได้ถูกพัฒนาและปรับปรุงใหม่เป็น หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พุทธศักราช 2540 ซึ่งจะมาแทนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นเดิม เป็นหลักสูตรที่มีรายวิชาที่มีความยืดหยุ่นมากขึ้นสามารถเทียบโอนผลการเรียนได้มีรหัสวิชาที่แน่นอน แต่มีปัญหาในด้านของการจัดการลงทะเบียนเรียนอยู่บ้าง มีการเทียบโอนผลการเรียนจากการศึกษานอกระบบโรงเรียนเข้าสู่การศึกษาในระบบโรงเรียนได้

อาคารเรียน อาคารปฏิบัติการและโรงฝึกงานเป็นปัญหาในด้านสถานที่เรียน ความไม่เพียงพอของการจัดอาคารสถานที่เรียน วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมเปิดทำการเรียนการสอนมาได้ประมาณ 15 ปีการศึกษา และใช้สถานที่เก่าของวิทยาลัยเทคนิคนครพนมในปัจจุบันนี้แนวนโยบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของกรมอาชีวศึกษาได้ให้ทางวิทยาลัยฯ จัดการศึกษาหลายหลักสูตรในวิทยาลัยฯ เดียว ซึ่งมีผลทำให้การจัดการอาชีวศึกษาไม่เพียงพอ และไม่เหมาะสมอยู่หลายประการ

ในด้านการเรียนการสอน การเรียนรู้ ตลอดจนการประกอบกิจกรรมของผู้เรียน ความสำคัญในการสอนทักษะ ครูผู้สอนทักษะจะสอนได้เร็วมาก ถ้าให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดและรู้ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้

ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ดูเหมือนจะเป็นปัญหาที่สามารถจะแก้ไขได้โดยง่าย แต่ปัญหานี้ก็เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับหลาย ๆ วิทยาลัยฯ ที่เปิดการเรียนการสอนในหลักสูตรระยะสั้น เป็นปัญหาที่ใช้เวลาแก้ไขกันมานานแล้ว และผลที่ได้ก็ยังไม่เป็นที่พอใจต่อการบริหารงาน การวิจัยปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมในครั้งนี้ เป็นการดำเนินการเพื่อหาแนวทางออกของปัญหาที่เกิดขึ้นและสามารถนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหากับวิทยาลัยฯ อื่นๆ ได้ (ผลการประเมินสถานศึกษาดีเด่น ประจำปี. 2541)

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม 5 ด้าน คือ ครูผู้สอน เวลาทำการเรียนการสอน สถานที่ทำการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอน และหลักสูตรการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม 5 ด้าน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ ประเภทวิชาและภูมิสำเนา

1.3 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดสมมติฐานเพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแตกต่างกันเป็นรายด้านและภาพรวม
2. นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแตกต่างกันเป็นรายด้านและภาพรวม
3. นักศึกษาที่เรียนประเภทวิชาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน

หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแตกต่างกันเป็นรายด้านและภาพรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตร วิชาชีพระยะสั้นแตกต่างกันเป็นรายด้านและภาพรวม

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดจากนักการศึกษา นักวิจัย หลายท่าน ซึ่งประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ที่ทำการวิจัย ดังนี้

1. ด้านครูผู้สอน
2. ด้านเวลาทำการเรียนการสอน
3. ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน
4. ด้านกระบวนการเรียนการสอน
5. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

ด้านครูผู้สอน ตติยา มานิตกุล (2536 : 11) กล่าวว่า การแสดงออกของกิริยาท่าทางของ ผู้สอน ภาษาท่าทาง ได้แก่ การแสดงออก เช่น การนั่ง การยืน หรือการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย การแสดงสีหน้า การชี้นิ้ว การนั่งไขว่ห้างก็อาจจะเป็นท่าทางที่ไม่เหมาะสม มีทักษะในการสอน มีอารมณ์ขัน มีความสามารถที่จะเข้ากับนักเรียนได้ มีใจกว้าง มีความรู้ดี มีความอดทน ให้เกียรติ นักเรียน มีความยุติธรรมให้เวลาแก่ผู้เรียน มีอุดมการณ์ มีความจริงใจและมีสัจจะ มีความคิดริเริ่ม และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

สนอง อิ่มแอม และคณะ (2536 : 46-47) กล่าวว่า หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น โดยทั่วไป ผู้สอนมักจะนำความรู้เดิมที่เคยเรียนมาใช้สอน ผู้สอนหลักสูตรระยะสั้นควรเรียนรู้ทุกอย่างเพื่อนำมาใช้สอนได้ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม และเรียนรู้จากผู้เรียนด้วย

ชิตชงค์ ส.นันทนาเนตร และศิริบุญ จงวิทย์เวช (2536 : 54) กล่าวว่า บุคลิกภาพของ ผู้สอนก็เป็นสิ่งจำเป็น ผู้สอนพัฒนาตนเอง รู้เรื่องที่สอนเป็นอย่างดี ความน่าเชื่อถือ ความเข้าใจ ในธรรมชาติของผู้เรียนเป็นส่วนประกอบในการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งสิ้น

ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ชิตชงค์ ส.นันทนาเนตร และศิริบุญ จงวิทย์เวช (2536 : 54) กล่าวว่า หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น คือการสอนในช่วงเวลาจำกัด เนื้อหาจบในตัวและต้องบรรลุ วัตถุประสงค์ในเวลาจำกัดด้วย

กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน (2537 : 3-4) กล่าวว่า รูปแบบการจัดหลักสูตร ระยะสั้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้จัดการเรียนการสอนเป็นรุ่น ๆ โดยมีหลักสูตร 100 ชั่วโมง 150 ชั่วโมง 200 ชั่วโมง 250 ชั่วโมง และ 300 ชั่วโมง

กองวิทยาลัยเกษตรกรรม (2524 : 4) รูปแบบการจัดหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัย

เกษตรกรรม โดยมีกำหนดระยะเวลารุ่นละ 7-15 วันศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน กองวิทยาลัยเกษตรกรรม (2524 : 4) รูปแบบการจัดหลักสูตรระยะสั้นให้แก่เกษตรกรในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียงผู้เข้ารับการอบรมผู้เข้ารับการอบรมพักค้างในสถานศึกษา โดยสถานศึกษาจัดบริการที่พักและอาหารให้ผู้เข้ารับการอบรม

ตติยา มานิตกุล (2536 : 11) กล่าวว่า บรรยากาศของการเรียนรู้ พยายามสร้างบรรยากาศที่ดีแก่ผู้เรียน จัดสถานที่ให้เหมาะสม การเรียนการสอนชวนให้คิด ได้ประโยชน์ มีความสนุกสนาน ร่าเริง เป็นกันเอง

ด้านกระบวนการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น (2540 : 1) เพื่อให้บุคคลที่ไม่มีความรู้ในวิชาชีพ ได้มีความรู้ด้านวิชาชีพ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ตามความถนัดและความสนใจของตน บุคคลที่มีอาชีพอยู่แล้วได้มีความรู้ ความสามารถในอาชีพนั้น ๆ คืบยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัว ผู้ประสงค์จะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นตามความถนัดและมีรายได้สูงตามความประสงค์ของตน ให้นักศึกษาที่จะต้องเรียนวิชาชีพสามารถเข้าเรียนตามหลักสูตรนี้ได้ และเมื่อจบหลักสูตรก็สามารถโอนหน่วยกิต

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม 5 ด้าน คือ ครูผู้สอน เวลาทำการเรียนการสอน สถานที่ทำการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตรการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

1.6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.6.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 360 คน โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะประเภทวิชาคือ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 200 คน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 160 คน

1.6.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุตรางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ ของ Krejcie and Morgan (1970 : 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 132 คน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 113 คน เพิ่มกลุ่มตัวอย่างอีก ร้อยละ 10 แล้วสุ่มอย่างง่ายได้ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 152 คน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 129 คน กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด 281 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.6.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1. เพศ จำแนกเป็น
  - 1.1 ชาย
  - 1.2 หญิง
2. อายุ จำแนกเป็น
  - 2.1 ต่ำกว่า 16 ปี
  - 2.2 ตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป
3. ประเภทวิชา จำแนกเป็น
  - 3.1 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
  - 3.2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
4. ภูมิภาค จำแนกเป็น
  - 4.1 ในเขตเทศบาล
  - 4.2 นอกเขตเทศบาล

1.6.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัด

การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม 5 ด้าน คือ

1. ครูผู้สอน
2. เวลาทำการเรียนการสอน
3. สถานที่ทำการเรียนการสอน
4. กระบวนการเรียนการสอน
5. หลักสูตรการเรียนการสอน

1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้นิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

1. ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น หมายถึงอุปสรรคข้อขัดข้องในการเรียนการสอน หลักสูตรพระยะสั้นใน 5 ด้าน คือ

1.1 ครูผู้สอน หมายถึง คุณลักษณะ คุณวุฒิการศึกษา บุคลิกภาพการเอาใจใส่ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การฝึกอบรมในห้องเรียนและโรงฝึกงานในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

1.2 เวลาทำการเรียนการสอน หมายถึง ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน จำนวน ชั่วโมงที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่ทำการสอนและการจัดกิจกรรม ในหลักสูตร

1.3 สถานที่ทำการเรียนการสอน หมายถึงสภาพโดยทั่วไป ห้องเรียนห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงานและสภาพทั่วไปของบริเวณวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

1.4 กระบวนการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน การใช้สื่อ วัสดุฝึกอุปกรณ์การเรียน การส่งเสริมทางด้านวิชาชีพและการออก ฝึกงาน ตลอดจนการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นในการพัฒนาความรู้ความ สามารถ คุณธรรม จริยธรรม

1.5 หลักสูตรการเรียนการสอนหมายถึงการนำเอาหลักสูตรระยะสั้นมาใช้จัดการเรียน การสอน การเทียบโอนผลการเรียน ความยากง่ายและหลากหลายของเนื้อหาวิชา

2. หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หมายถึงหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่ใช้ทำการเรียนการสอน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมเพื่อสนองความต้องการของประชาชน นักศึกษา หมายถึงผู้ที่เข้าเรียนในหลักสูตรระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

4. อายุ หมายถึง อายุของผู้สมัครเข้าเรียนจริงตามทะเบียนนักศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

4.1 ต่ำกว่า 16 ปี

4.2 ตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป

5. ประเภทวิชา หมายถึงการแบ่งลักษณะสาขาวิชาตามกลุ่มรายวิชาชีพซึ่งแบ่งออก ได้ดังนี้คือ

5.1 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

5.2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

6. ภูมิภาค หมายถึง เขตที่ตั้งที่พักอาศัยนักศึกษาก่อนจะมาเข้ารับการเรียนการสอน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

6.1 ในเขตเทศบาล

6.2 นอกเขตเทศบาล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะต้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง นครพนม จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม
- 2.2 แนวคิดในการมีอาชีพและฝึกอาชีพพระยะต้น
- 2.3 รูปแบบการจัดการหลักสูตรพระยะต้น
- 2.4 ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะต้น
  - 2.4.1 ด้านครูผู้สอน
  - 2.4.2 ด้านเวลาทำการเรียนการสอน
  - 2.4.3 ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน
  - 2.4.4 ด้านกระบวนการเรียนการสอน
  - 2.4.5 ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

2.1 วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม จัดการเรียนการสอนวิชาชีพหลักสูตรพระยะต้น มีระยะเวลาเรียนแตกต่างกันไปตั้งแต่ 6 ถึง 225 ชั่วโมง รับจากผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับ เป็นหลักสูตรที่ ยืดหยุ่นได้ จัดเป็นหลักสูตรพิเศษส่วนหนึ่งนอกเหนือไปจากหลักสูตรประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (ปชม.) ซึ่งเป็นหลักสูตร 1 ปีและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ใช้เวลาเรียน 3 ปี

ในปัจจุบันหลักสูตรพิเศษเป็นที่ต้องการมากในตลาดแรงงาน เนื่องจากสภาวะการขยายตัวทางการตลาดการลงทุนและเศรษฐกิจ จนขาดแคลนแรงงานในหลายลักษณะทำให้ สถานประกอบการบางแห่งดำเนินการกับหลักสูตรพระยะต้น ๆ เพื่อผลิตคนสนองความต้องการของ ตนเอง

วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมสามารถจะช่วยสนองการฝึกอบรมและผลิตแรงงานได้ ในส่วนหนึ่ง เนื่องจากเปิดหลักสูตรพระยะต้นอยู่แล้ว จึงได้ขยายโครงการสาขาต่าง ๆ ของหลักสูตร พระยะต้นเพิ่มมากขึ้น เพื่อรับผิดชอบด้านหลักสูตรพิเศษโดยเฉพาะ

วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมเปิดทำการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน เป็นหลักสูตรที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ฝึกวิชาชีพให้แก่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ที่มีความประสงค์ที่จะนำความรู้ความชำนาญจากวิชาชีพที่ตนเองเรียน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรนี้จะเรียนทั้งภาคทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพนั้น ๆ และจะเน้นหนักภาคปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับงานจริงและสามารถปฏิบัติงานได้เมื่อครบหลักสูตร จุดเด่นของหลักสูตรนี้คือ ครอบคลุมเนื้อหา ซึ่งเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ ได้ตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของตนเองโดยมีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรคือ

1. เพื่อให้บุคคลที่ไม่มีความรู้ในวิชาชีพ ได้มีความรู้ด้านวิชาชีพ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ตามความถนัดและความสนใจของตน
2. เพื่อให้บุคคลที่มีอาชีพอยู่แล้วได้มีความรู้ ความสามารถในอาชีพนั้น ๆ คืบยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัว
3. เพื่อให้บุคคลที่มีอาชีพอยู่แล้ว แต่ประสงค์จะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น ตามความถนัด และมีรายได้สูงตามความประสงค์ของตน
4. เพื่อให้นักศึกษา ที่จะต้องเรียนวิชาชีพ สามารถเข้าเรียนตามหลักสูตรนี้ได้และเมื่อจบหลักสูตร ก็สามารถโอนหน่วยกิตไปสมทบกับหน่วยกิตของระบบโรงเรียนที่ ตนเองศึกษาอยู่ได้
5. เพื่อให้รู้จักตนเอง รู้จักสังคมและองค์ประกอบอื่นๆ ที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลในการประกอบอาชีพสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน. 2540)

การพัฒนาหลักสูตรพิเศษของวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมปัจจุบันนั้นเป็นการพัฒนา ด้านคุณภาพและปริมาณ เพื่อสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานอย่างจริงจัง ซึ่งการจัดการศึกษาวิชาชีพพระยะสันเป็นหลักสูตรวิชาชีพพิเศษนั้น วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมได้ขยาย การจัดหลักสูตรให้สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด โดยหลักสูตรพระยะสันมีแนวโน้มที่จะได้รับความนิยม สูงขึ้น วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมได้ดำเนินการจัดหลักสูตรพิเศษพระยะสันตามความต้องการ พัฒนาความรู้ทางวิชาชีพเฉพาะอย่างมากขึ้น โดยเฉพาะสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลนในปัจจุบัน รวมทั้ง การจัดหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน เพื่อการส่งเสริมอาชีพหลัก โดยมีโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการ และการวางแผนงานหลายโครงการ อาทิเช่น โครงการความร่วมมือกับสถานประกอบการ ภาคเอกชนในการฝึกอบรมบุคลากรของสถานประกอบการพระยะสัน โครงการพัฒนาสาขาวิชา เครื่องประดับและอัญมณี และโครงการเร่งรัดการผลิตช่างฝีมือที่มีความต้องการสูงทั้งในและ ต่างประเทศ เป็นต้น

โครงการส่วนใหญ่ที่กรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการจัดทำและวางแผนวางอยู่ในปัจจุบัน นั้น จุดมุ่งหมายใหญ่มุ่งเน้นในการผลิต และพัฒนาแรงงานกึ่งช่างฝีมือและช่างฝีมือ เพื่อสนอง ความต้องการของตลาดแรงงานที่มีสภาพขาดแคลน แต่ไม่สามารถจะผลิตได้ทันความต้องการของ ตลาดแรงงานนั้น เนื่องจากการผลิตแรงงานบางประเภทตามความต้องการในหลักสูตรปกตินี้

ไม่ว่าการณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องใช้ระยะเวลาในการเรียนพอสมควร ดังนั้นวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม จึงได้แก้ไขปัญหา การขาดแคลนแรงงานในบางสาขาวิชา คือการนำหลักสูตรพิเศษ ซึ่งเป็นหลักสูตรระยะสั้นมาพัฒนา เพื่อผลิตให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นการแก้ไขปัญหในช่วงสั้น ๆ ให้กับ สถานประกอบการที่ต้องการแรงงาน

หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้แล้วมีจำนวนมากกว่า 100 รายวิชา ใน 5 ประเภทวิชา และมีการเปิดสอนทดลองใช้หลักสูตรใหม่ ๆ ซึ่งเปิดเพื่อสนอง ความต้องการของตลาดแรงงาน

วิทยาลัยสารพัดช่างเป็นหน่วยงานของรัฐที่ได้จัดทำหลักสูตรระยะสั้นสำหรับ ประชาชนมาเป็นเวลากว่า 30 ปี แล้ว โดยมีรูปแบบและวิธีการแตกต่างกันไปตามนโยบาย วัสดุ อุปกรณ์ และงบประมาณที่มีอยู่ ซึ่งหลักสูตรระยะสั้นด้านอาชีพเหล่านี้ยังมีได้มีการวิเคราะห์วิจัย ถึงความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม กับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่นผู้วิจัย จึงเห็นว่า การวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง นครพนมนั้น เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมาจัดให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคม และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น รวมถึงการนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการใช้ หลักสูตรให้เหมาะสมต่อไป

2.2 แนวคิดในการมีอาชีพและฝึกอาชีพระยะสั้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 17-18) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดีและสามารถปฏิบัติได้ จะต้องมีการจัดตารางสอนเป็นการ กำหนดวิชา เวลา ผู้สอน ตลอดจนผู้เรียนในแต่ละรายวิชา การจัดชั้นเรียน การประสานฝ่ายอาคาร สถานที่ รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในห้องเรียน การจัดครูเข้าสอน การพิจารณา ถึงความพร้อมของสถานศึกษา ความพร้อมของบุคลากร รวมถึงการเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วย สอน การจัดแบบเรียน ครูใช้หนังสืออื่นเป็นหนังสือประกอบ การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวทันวิทยาการ เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ความก้าวหน้าของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม การฝึกงานเป็นการ ให้นักเรียนนักศึกษา รู้จักนำเอาทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง ทั้งยังมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นปัญหา ที่แท้จริงในสาขาวิชาชีพนั้น เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เตรียมตัวที่จะออกไปเผชิญกับชีวิตจริงต่อไป

วินัย สายหงษ์ (2528 : 2) ให้ความเห็นว่าในส่วนของแนวโน้มความต้องการอาชีพของ ชาวชนบทนั้น การฝึกอบรมด้านอาชีพของประชาชนมีจุดมุ่งหมายเพื่อประกอบอาชีพ เพื่อเปลี่ยน อาชีพ เพื่ออาชีพเสริมหรือปรับปรุงอาชีพรอง ซึ่งได้แก่ ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างตัดผม เสริมสวย อาหาร-ขนม ช่างยนต์ วิทยุช่างเชื่อมและบริการอื่น ๆ ที่ใช้ประโยชน์ได้ทันทีที่ทำการไปทำงาน

ต่างประเทศ ก็มีแนวโน้มสูงขึ้น ดังนั้นจึงเกิดความต้องการฝึกทักษะเฉพาะในระดับสูง เพื่อให้ได้ค่าแรงงานที่สูง ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษมีมากขึ้น นอกจากนี้งานเกี่ยวกับไฟฟ้า มีความต้องการมากขึ้น เพราะหมู่บ้านชนบทมีไฟฟ้าใช้กันทุกบ้านมากขึ้น ความต้องการความรู้เกี่ยวกับไฟฟ้าที่นำมาใช้จึงมากขึ้น และอีกตอนหนึ่งได้ให้ความเห็นว่าในการเตรียมเยาวชน เพื่อการงานและอาชีพ การศึกษาเป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายหลัก ที่จะให้ความรู้ ความคิด ทักษะและทัศนคติแก่ประชาชนทำให้ประชาชนรู้จักชีวิตเข้าใจสังคม และสิ่งแวดล้อมและนำความรู้ ความเข้าใจไปใช้แก้ปัญหา ตลอดจนเสริมสร้างชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น การศึกษาจึงเป็นระบบที่มีคุณค่าในตัวเองอย่างกว้างขวาง แม้การศึกษานอกโรงเรียนจะจัดการศึกษาให้คนทั่วไป แต่ก็ยังถือว่ากลุ่มเยาวชนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเป้าหมายที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะเยาวชนในวันนี้ จะเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต และเยาวชนที่จบในแต่ละปีมีจำนวนมาก ซึ่งยังว่างงานและเป็นปัญหาสำคัญยิ่ง การเตรียมเยาวชนเพื่อการงานและอาชีพ จึงมีการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยให้มีการเรียนการสอนที่เน้นการศึกษาการฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะแก่อาชีพนั้น ๆ อย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง โดยมีหน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการเช่น สถานพัฒนาฝีมือแรงงาน วิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยการอาชีพ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เป็นต้น

อย่างไรก็ดี การเตรียมเยาวชนเพื่อการงานและอาชีพในด้านการจัดหลักสูตรนั้นมักจะเน้นเฉพาะความรู้และทักษะทางอาชีพ แต่สิ่งที่ยังขาดอยู่และมีความจำเป็นในการเข้าสู่ตลาดแรงงานหรือการประกอบอาชีพของผู้เรียน คือความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความซื่อสัตย์ ฯลฯ ดังนั้นการเตรียมเยาวชนเพื่อการงานและอาชีพ จึงควรเน้นสิ่งต่อไปนี้คือ

1. ทักษะอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การจัดการ การตลาด ที่จะทำให้อาชีพครบวงจร การเสริมสร้าง
2. การเป็นผู้ที่มีบุคลิกลักษณะที่นายจ้างหรือสังคมต้องการเช่นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความซื่อสัตย์ ฯลฯ
3. คู่ทางในการทำงานของอาชีพนั้น ๆ
4. ความคิดเชิงการค้าและธุรกิจให้รู้จักประยุกต์ดัดแปลงให้เป็นอาชีพได้ การแนะนำอาชีพ โดยให้คำแนะนำกลุ่มเยาวชนเป้าหมายให้ทราบความเคลื่อนไหวในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจในช่วงฝึกอบรมและหลังฝึกอบรม

ทวีป อภิสัทธี (2527 : 50-53) ให้ความเห็นว่าในการมีอาชีพและฝึกอาชีพของประชาชน พื้นฐานประสบการณ์อาชีพของประชาชนนั้น ได้มาจากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ ครอบครัว การฝึกฝนอบรมจากสถานศึกษา จากสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มีงานทำ (training for employment) เพื่อให้ประกอบอาชีพได้ด้วยตนเอง (training for self employment) และเพื่อนำความรู้และทักษะไปปรับปรุงความเป็นอยู่ (training for self improvement)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิลาวรรณ รัตนเศรษฐากุล (2520 : 7) ให้ความเห็นว่าการศึกษาคือเรื่องซึ่งตรงกับ คำว่า "Continuing education" หมายถึง การศึกษาที่จัดขึ้นสำหรับกลุ่มประชากรที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรอุดมศึกษาไปแล้ว และต้องการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มวุฒิ หรือเป็นการฝึกอบรมเพิ่มเติมในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ

จากความคิดเห็นของ วินัย สายหงษ์ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการจัดการศึกษาวิชาชีพ ระยะสั้นเป็นการฝึกอบรม ด้านอาชีพของประชาชนมีจุดมุ่งหมายเพื่อไปประกอบอาชีพ เพื่อเปลี่ยนอาชีพ เพื่ออาชีพเสริมหรือปรับปรุงอาชีพรอง เพื่อการงานและเพื่อการศึกษา เป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายให้ความรู้ความคิดทักษะและทัศนคติ ทำให้รู้จักชีวิตเข้าใจสังคม และสิ่งแวดล้อม นำความรู้ความเข้าใจไปใช้แก้ปัญหาตลอดจนเสริมสร้างชีวิตและสังคมให้ดีขึ้นแต่ความคิดเห็น ทวีป อภิสัทธ์ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการฝึกอาชีพของผู้มารับการฝึกจากวิทยาลัยสารพัดช่าง มุ่งเน้น เพื่อให้มีงานทำ เพื่อให้ประกอบอาชีพได้ด้วยตนเอง และเพื่อนำความรู้และทักษะไปปรับปรุง ความเป็นอยู่ของผู้เข้าสู่กระบวนการเรียนการสอนในวิทยาลัยฯ ส่วน วิลาวรรณ รัตนเศรษฐากุล ผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนการสอนในวิทยาลัยสารพัดช่าง เป็นการศึกษาที่สามารถถ่ายโอนผลการเรียน ไปสู่การศึกษาในระบบได้ ซึ่งการจัดการศึกษาในรูปแบบนี้จะช่วยให้การจัดการศึกษามีความ หลากหลายสะดวกสำหรับ กลุ่มประชากรที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรอุดมศึกษา ไปแล้ว และต้องการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มวุฒิ หรือเป็นการฝึกอบรมเพิ่มเติมและมีความยืดหยุ่น มาก ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาในปัจจุบัน

ดังนั้นการจัดการศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่าง จึงเป็นการจัดการศึกษา เพื่อไปประกอบอาชีพ เปลี่ยนอาชีพ เป็นอาชีพเสริมหรือปรับปรุงอาชีพรอง การงานและเพื่อการศึกษา มุ่งเน้นให้มีงานทำประกอบอาชีพได้ด้วยตนเอง และเพื่อนำความรู้และทักษะไปปรับปรุงความเป็นอยู่ และเพื่อ การศึกษาที่สามารถถ่ายโอนผลการเรียน ไปสู่การศึกษาในระบบได้

2.3 รูปแบบการจัดการหลักสูตรระยะสั้น

ณรงค์ เทียนส่อง (2523 : 15-16) ให้ความเห็นว่าการศึกษานอกระบบโรงเรียน คือ การศึกษานอกโรงเรียนซึ่งตรงกับคำว่า "Nonformal education" นั้น หมายถึง การศึกษารูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดขึ้นเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้ที่ขาดโอกาสอันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ ให้ผู้เรียน ได้รับความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ และรูปแบบของการจัดก็แตกต่างกันไปจาก การศึกษาในระบบโรงเรียน หรือการศึกษาอย่างเป็นทางการ ทั้งด้านหลักสูตร เวลาเรียน สถานที่ และอายุของผู้เรียน

सानิตย์ บุญชู (2526 : 2) ให้ความเห็นว่าการศึกษานอกโรงเรียน เป็นลักษณะการศึกษา ที่คล้ายคลึงกับ การศึกษานอกระบบการศึกษาผู้ใหญ่การศึกษาตลอดชีวิตการศึกษาแบบเบ็ดเสร็จ การดำเนินการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งเป็นชนิดต่าง ๆ ของการศึกษาที่พัฒนาขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกหรือส่งเสริมการศึกษาในระบบโรงเรียนหรือเป็นการศึกษาที่จัดขึ้นมาเพื่อช่วยปิดช่องว่างของประชากรจำนวนมาก ซึ่งไม่สามารถจะรับบริการจากระบบการศึกษาในโรงเรียนได้อย่างเต็มที่และเมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาในระบบโรงเรียนแล้ว การศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นการศึกษาที่ยืดหยุ่นได้ง่าย

กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน (2537 : 3-4) กล่าวว่ารูปแบบการจัดหลักสูตรระยะสั้นของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนนั้น ได้จัดทำหลักสูตรต่าง ๆ หลายหลักสูตร และหลายรูปแบบ ซึ่งจะจัดตามความเหมาะสมของงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากรและความต้องการของท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพ หลักสูตรระยะสั้นนั้นในปัจจุบันมีหลายหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ โดยเฉพาะกรมการศึกษานอก 4 โรงเรียน ได้จัดการเรียนการสอนเป็นรุ่น ๆ โดยมีหลักสูตร 100 ชั่วโมง 150 ชั่วโมง 200 ชั่วโมง 250 ชั่วโมง และ 300 ชั่วโมง ส่วนศูนย์ใดจะจัดหลักสูตรกี่ชั่วโมงขึ้นอยู่กับความเหมาะสมวิชาชีพที่เปิดสอนโดยทั่วไปซึ่งมี 3 ประเภท คือ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ได้แก่ ช่างเครื่องยนต์ ช่างเครื่องยนต์เล็ก ช่างไฟฟ้า ช่างวิทยุ ช่างเชื่อม ช่างไฟฟ้า ประเภทวิชาเกษตรกรรม ได้แก่ ช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ช่างตัดผมชาย ศิลปประดิษฐ์ เสริมสวย ช่างตัดผม และวิชาอาหาร ขนม ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ได้แก่ วิชาบัญชี พิมพ์ดีดไทย พิมพ์ดีดภาษาอังกฤษวิชาชีพอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้มีการจัดบ้างเป็นครั้งคราวเป็นความต้องการของท้องถิ่นและกลุ่มเป้าหมาย เช่น วิชาช่างตัดผมชาย การทอผ้า เกษตรกรรม ซึ่งในแต่ละสาขาวิชามีการจัดสอนในเนื้อหาวิชาชีพที่อยู่ในความสนใจ ของกลุ่มเป้าหมายถ้ามีเครื่องมืออุปกรณ์ที่จะดำเนินการ และมีครูหรือวิทยากรที่สามารถให้ความรู้ ในวิชาชีพนั้น ๆ ก็จะเปิดสอนได้

ประยูร ศรีประสาธน์ และชนิดา รัชย์พลเมือง (2525 : 7) ให้ความเห็นว่ารูปแบบการจัดหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่าง เป็นหน่วยงานของรัฐ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จัดทำการฝึกอบรมวิชาชีพแขนงต่าง ๆ นอกกระบบโรงเรียนแก่ประชาชนที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี ซึ่งอ่านออกเขียนได้โดยมุ่งเน้นฝึกวิชาชีพประเภทฝีมือในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ช่างเชื่อมโลหะ จิตรกร ช่างยนต์ ช่างถ่ายรูป ช่างเสริมสวย ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า และธุรกิจ ฯลฯ โดยจะเปิดการฝึกอบรมปีละ 3 ครั้ง และภาคฤดูร้อนอีกหนึ่งครั้ง โดยจะปรับปรุงเวลาเรียนและเนื้อหาความต้องการของตลาด

กองวิทยาลัยเกษตรกรรม (2524 : 4-5) รูปแบบการจัดหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยเกษตรกรรมเป็นหน่วยงานของรัฐบาล สังกัดกรมอาชีวศึกษาได้จัดทำโครงการให้วิทยาลัยเกษตรกรรมทุกแห่ง ดำเนินการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตร ให้แก่เกษตรกรในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง โดยมีกำหนดระยะเวลารุ่นละ 7-15 วัน จำนวนผู้เข้ารับการอบรมสถานศึกษาละ 300 คน หรือ 500 คน/ปี ขึ้นอยู่กับประชากรและความพร้อมของสถานศึกษา ให้แก่ผู้เข้ารับการอบรมพักค้างในสถานศึกษาโดยสถานศึกษาจัดบริการที่พักและอาหารให้ผู้เข้ารับการอบรม

จากความคิดเห็นของ ฌรงค์ เทียนส่ง และความคิดเห็นของ สานิตย์ บุญชู ผู้วิจัย มีความเห็นว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียน หรือการจัดการศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างซึ่งจัดขึ้น เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้ที่ขาดโอกาสจากสาเหตุต่าง ๆ ให้ผู้เรียนมีความสามารถ ประกอบอาชีพได้ การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาคู่ใหญ่ เป็นการจัดการศึกษาตลอดชีวิตแบบ เบ็ดเสร็จ ซึ่งเป็นรูปแบบต่าง ๆ ของการจัดการศึกษาที่เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น เพื่อเป็น ทางเลือกหรือส่งเสริมการศึกษาเป็นการศึกษาที่จัดขึ้น เพื่อเปิดช่องว่างและเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ซึ่งไม่สามารถเข้ารับบริการการศึกษาในโรงเรียน การจัดหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยสารพัดช่าง จัดฝึกอบรมวิชาชีพแขนงต่างๆให้กับผู้ที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่วิทยาลัยสารพัดช่างบางแห่งมีการ รับผู้ที่มีอายุต่ำกว่านี้ ซึ่งอ่านออกเขียนได้โดยมุ่งเน้นฝึกวิชาชีพประเภทฝีมือในด้านต่าง ๆ โดยมีการ ปรับปรุงเวลาเรียน และเนื้อหาการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียน

2.4 ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

2.4.1 ด้านครูผู้สอน ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัย สารพัดช่างนครพนม วิธีการสอนของครูจัดตามศักยภาพของผู้เรียน นักศึกษาแต่ละคนมีศักยภาพ ไม่เท่ากัน อีกทั้งความรู้พื้นฐานหรือความสามารถเฉพาะอย่างไม่เท่ากัน การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนวิชาชีพของครูผู้สอนให้นักศึกษาทุกคนทำเหมือนกัน ฉะนั้นครูผู้สอนจึงควรทำหน้าที่เป็น ผู้ช่วยเหลือ ซึ่งแนะนำการปฏิบัติงานของนักศึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มให้ทุกคนมีโอกาสทดลอง ลองผิดลองถูก หาทางแก้ไขปัญหา ซึ่งทำให้เกิดความมั่นใจและมีประสบการณ์ในอาชีพ ครูผู้สอน เป็นผู้ที่มีความสำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน คุณภาพของผู้สอนจึงเป็นตัวแปรที่สำคัญ กับการถ่ายทอดความรู้ การแนะนำการเรียน แนะนำอาชีพ คุณลักษณะบุคลิกภาพความพอใจ ในการแสดงออกทางด้านการให้การอบรม การเอาใจใส่ในการสอน ความเอาใจใส่ในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน

ครูผู้สอนวิชาชีพ ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้จบการศึกษาด้านอาชีพมาโดยตรง อาจเป็นบุคคลอื่น ที่สนใจและมีความสามารถในวิชาชีพนั้น ๆ การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนจะต้องสามารถ จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนนักศึกษาได้มีทักษะอาชีพ และทักษะการจัดการไปพร้อม ๆ กับ ความสามารถสู่โลกอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผู้ชำนาญการเฉพาะทางซึ่งหายาก จำเป็นต้อง ใช้บุคลากรท้องถิ่นในลักษณะครูผู้สอนที่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยการเชิญผู้ชำนาญ การมาช่วยสอนเป็นบางครั้งเพื่อสร้างแรงจูงใจแก่นักเรียนนักศึกษา ความรู้ความสามารถและทักษะ ทางอาชีพและการจัดการทางอาชีพของครูผู้สอนย่อมสามารถถ่ายทอดไปยังนักเรียนนักศึกษา ได้ผู้สอนควรพยายามชักนำและส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์บางอย่าง ไปใช้กับงานอื่น ๆ หรือคิดแปลง และพัฒนาอาชีพและผลผลิตให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ เพื่อให้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทอดความรู้สามารถปรับเปลี่ยนอาชีพไปตามกลไกของตลาด สภาพเศรษฐกิจและสังคม
ท้องถิ่น อีกทั้งยังเป็นการประหยัดแรงงานและวัสดุในการฝึกปฏิบัติงานด้วย

ครูผู้สอนควรใช้กระบวนการกลุ่มในการสอนภาคปฏิบัติ ร่วมกันวางแผนทำงาน
ให้สมาชิกได้สัมผัสงานครบทุกคน ระหว่างการปฏิบัติงานจะเกิดบรรยากาศช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
การเอาใจใส่ของครูผู้สอนระหว่างที่นักเรียนนักศึกษาปฏิบัติงาน ครูผู้สอนควรเดินสังเกต
การปฏิบัติงาน ให้คำแนะนำชมเชย ให้กำลังใจ สาธิต สรุปรูป ทบทวนขั้นตอนการดำเนินงานและ
ประเมินผล

การจัดแนะแนวระหว่างเรียน เป็นการให้ข้อมูลเพิ่มเติมและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดหา
วิธีการที่จะได้มาซึ่งความรู้ และการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์และไปประกอบอาชีพ
การบริการแนะแนวให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาสามารถวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง ข้อมูลสิ่งแวดล้อม
ของตนเองและครอบครัว ข้อมูลสิ่งแวดล้อมทางด้านอาชีพ การจัดบริการแนะแนวก่อนเข้าเรียน
เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ครูผู้สอนควรแนะแนวอย่างน้อย
3 ระยะคือ

1. การแนะแนวก่อนเข้าเรียน อาจจะทำโดยการตั้งคำถาม เช่น จะเรียนอาชีพอะไร
จะเรียนแล้วไปทำอะไร ตนเองมีความพร้อมหรือความถนัดหรือไม่หรือสามารถเรียนได้หรือไม่
เรียนแล้วจะนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร มีเรื่องอื่นที่จะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ
มากกว่าหรือไม่
2. การแนะแนวระหว่างการเรียนการสอน เป็นการที่ครูผู้สอนให้ข้อมูลเพิ่มเติมและ
กระตุ้นเตือนให้นักเรียนนักศึกษาได้คิดหาวิธีการที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์และไปประกอบ
อาชีพ
3. การแนะแนวหลังการเรียนการสอน เป็นการให้ข้อมูลที่ช่วยให้นักเรียนนักศึกษา
นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์และความต้องการของนักเรียนนักศึกษา
ที่วางเอาไว้ การถ่ายทอดความรู้ในการสอนของครูผู้สอน ในวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัย
สารพัดช่างนครพนม ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการเรียนการสอนทักษะ ในการถ่ายทอดนั้นเป็นการ
สื่อสารระหว่างบุคคล การแสดงออกในรูปของการประเมินซึ่งกันและกัน การที่ผู้รับเกิดความรู้สึก
ว่าครูผู้สอนจะพยายามควบคุมเขา การซ่อนแฝงเจตนาที่แท้จริงการจริงจังต่อกัน การมีที่ทำที่ไม่
สนใจต่อสวัสดิภาพของผู้เรียน กิดและแสดงท่าทีที่ไม่เหมาะสม ความใจแคบ หัวชนฝา ไม่ยอมรับ
ฟังข้อคิดเห็นผู้อื่น

อุปสรรคเหล่านี้ ที่ทำให้การเรียนการสอนการเรียนรู้ของนักเรียนนักศึกษาในวิทยาลัย
สารพัดช่างนครพนม ซึ่งประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในหลายด้าน เช่น ความรู้

ความสามารถในการเรียน อายุ ประสบการณ์ วุฒิ ฐานะ ไม่ได้รับผลสมที่ตั้งใจไว้จากปัญหา การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมด้านครูผู้สอน มีผู้กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนตามลำดับ ดังนี้

เมธี ปีลันธนานนท์ (2533 : 111-112) กล่าวว่า การส่งเสริมให้ครูอาจารย์ด้านวิชาชีพ เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษาและโดยเฉพาะกิจกรรมที่ครูอาจารย์มีส่วนจัดขึ้น หรือเป็นผู้กระทำ ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ได้เยี่ยมชมชั้นเรียนของครูเพื่อเรียนรู้ทักษะเบื้องต้นและ สิ่งที่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียน หาหนทางที่จะทำให้ครูอาจารย์ได้ร่วมมือและประสานงานกัน ในเรื่องการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ดีขึ้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 91) กล่าวว่า การสอนเป็นภาระและหน้าที่หลักของครู ไม่ว่าจะเป็นการสอนในระดับใด นอกจากนี้ครูเองยังเป็นปูชนียะบุคคลที่มีจรรยา มารยาท และวินัย กำกับอยู่ด้วย ในด้านการสอนนั้นเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน จึงมักเรียกรวมกันว่า การเรียนการสอน จุดมุ่งหมายของการสอนนอกจากเป็นการให้วิชาความรู้ และยังเป็นการฝึก ประสบการณ์ให้กับผู้เรียนด้วย ขั้นตอนในการสอนมี 3 ขั้นตอนคือ ขั้นเตรียมการสอน ระหว่างสอน และประเมินผล ทฤษฎีการสอนจะช่วยให้ครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนได้ดีขึ้น วิธีสอนมีหลาย วิธี แต่ละวิธีจะมีข้อดีและข้อจำกัด การเลือกวิธีสอนครูควรใช้หลาย ๆ วิธีผสมผสานกัน โดยมีหลัก ในการเลือกโดยคำนึงถึง วัตถุประสงค์ของวิชา เนื้อหาวิชา ความถนัดของผู้สอน ความเหมาะสมกับ ผู้เรียน ตลอดจนเวลา จำนวนผู้เรียนและสื่อการสอน

2.4.2 ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมด้านเวลาทำการเรียนการสอน ปัญหาของจำนวนชั่วโมงที่ใช้ ในการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมในหลักสูตรการสอนให้เป็นระบบได้ยาก จะมีขั้นตอนที่ต้อง ครอบคลุมกับการดำเนินการสอน ตั้งแต่การวางแผน การเตรียมการ การประเมินผล และการ ปรับปรุงการสอน การรายงานความก้าวหน้าของผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น มีระยะเวลาเรียน แตกต่างกันไปตั้งแต่ 6-225 ชั่วโมง รับจากผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับ เป็นหลักสูตรที่ต้องยืดหยุ่น ได้ และต้องจัดเป็นหลักสูตรพิเศษ นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงถึงความต้องการของนักศึกษาเป็นหลัก เช่น ต้องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่ทำการสอนและนักศึกษาอาจออกกลางคันเนื่องจาก เนื้อหาวิชามากหรือน้อยกว่าความต้องการ หรืออาจมีความต้องการด้านอื่น

หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นมีเวลาทำการเรียนการสอนน้อย เพราะฉะนั้น ครูผู้สอนจึงต้อง ใช้ความรู้ความสามารถ และต้องดำเนินการเรียนการสอนเป็นขั้นเป็นตอนในเวลาที่จำกัดเพื่อให้ได้ ขั้นตอนต่าง ๆ ครบทุกขั้นตอน เช่น การนำเข้าสูบทเรียน การดำเนินการเรียนการสอนตามเนื้อหา วิชาครบถ้วน การสรุปบทเรียนสรุปแนวปฏิบัติงาน รวมถึงการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

ในเวลาที่กำหนดที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการพื้นฐานของการจัดการศึกษาวิชาชีพพระยะสันที่ต้องคำนึงถึง การตอบสนองต่อความต้องการและสภาพของกลุ่มผู้เรียนที่เป็นผู้สมัครเข้ามาเรียนส่วนใหญ่ ซึ่งมีความแตกต่างกันมากในด้านความพร้อมของผู้เรียนบางกลุ่มมีความพร้อมที่จะเรียนในตอนเช้า ตอนบ่าย ตอนเย็น หรือบางกลุ่มมีความพร้อมที่เรียนเฉพาะวันหยุดวันเสาร์วันอาทิตย์ หรือขอจัดกลุ่มเรียนกลุ่มพิเศษในระยะเวลาสั้น ๆ เป็นกลุ่มเรียนเพื่อนำเอาความรู้ความสามารถในการเรียนการสอนวิชาชีพพระยะสันที่เรียนไปใช้กับการทำงานโดยตรงกับงานเดิมที่ปฏิบัติอยู่

ปัญหาด้านเวลาทำการเรียนการสอนได้มีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 187) กล่าวว่า หลักในการจัดตารางสอน คือ จัดให้ครบตามโครงสร้างของหลักสูตร มีการพิจารณาการจัดตารางสอนตามธรรมชาติของแต่ละรายวิชา เพื่อเอื้ออำนวยต่อการเรียนของนักเรียนนักศึกษา ไม่ให้เกิดความเครียดหรือเหนื่อยเกินไป และไม่ให้ผลของวิชาหนึ่งกระทบกับอีกวิชาหนึ่ง เช่น วิชาภาคปฏิบัติ ควรจะจัดควบคู่กับทฤษฎีของวิชานั้น จัดให้มีเวลาที่นักเรียนนักศึกษาสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จัดวิชาที่เป็นทฤษฎีและมีการคำนวณไว้ในภาคเช้ามากกว่าภาคบ่ายควรพิจารณาถึงความสะดวกที่จะสอน การมีเวลาว่างตรงกัน

ชิดชงค์ ส.นันทนาเนตร และ ศิริบุญ จงวิทย์เวชย์ (2536 : 54) กล่าวว่า หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน คือการสอนในช่วงเวลาจำกัด เนื้อหาจบในตัวและต้องบรรลุวัตถุประสงค์ในเวลาจำกัด ด้วยคุณค่าของเวลาและกระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ผู้ที่เรียนไม่ทันเพื่อนจะไม่อยากเรียน เพราะจะเพิ่มความไม่อยากเรียน เลิกเลิกเรียน ไปเลยเพราะฉะนั้นผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีเวลาชดเชยในการพัฒนาทักษะของเขา

กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน (2537 : 3-4) กล่าวว่ารูปแบบการจัดหลักสูตรพระยะสันของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนนั้น ได้จัดทำหลักสูตรต่าง ๆ หลายหลักสูตร และหลายรูปแบบ ซึ่งจะจัดตามความเหมาะสมของงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากรและความต้องการของท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพ หลักสูตรพระยะสันนั้นในปัจจุบันมีหลายหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ โดยเฉพาะกรมการศึกษานอกโรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนเป็นรุ่น ๆ โดยมีหลักสูตร 100 ชั่วโมง 150 ชั่วโมง 200 ชั่วโมง 250 ชั่วโมง และ 300 ชั่วโมง ส่วนศูนย์ใดจะจัดหลักสูตรกี่ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมวิชาชีพที่เปิดสอนโดยทั่วไปซึ่งมี 3 ประเภท

กองวิทยาลัยเกษตรกรรม (2524 : 4) รูปแบบการจัดหลักสูตรพระยะสันของวิทยาลัยเกษตรกรรมเป็นหน่วยงานของรัฐบาล สังกัดกรมอาชีวศึกษา ดำเนินการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรให้แก่เกษตรกรในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง โดยมีกำหนดระยะเวลารุ่นละ 7-15 วัน

พิเศษฐ์ เกษตรวิทิน (2535 : 46) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมวิชาชีพ ช่างตัดผม เสริมสวย โดยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสระบุรี ไปใช้ในการประกอบอาชีพศึกษาเฉพาะกรณี นักศึกษาจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะในวงการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ ได้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวัดสระบุรี ได้ข้อคิดเห็นว่าหลักสูตรที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดสระบุรี จัดสอนนั้น ยังนำไปประกอบอาชีพทันทีหลังจากจบการศึกษาไม่ได้ เนื่องจากระยะเวลาสั้นเกินกว่าที่จะนำไปประกอบอาชีพได้ และขาดเนื้อหาในแนวทางในการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้การเรียนวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพนั้น ต้องขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้เรียนด้วย หากผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่ออาชีพจะต้องกลับไปอยู่ชนบทตามเดิม ความสำเร็จในการเรียนวิชาชีพก็คงไม่ได้เกิดขึ้น

2.4.3 ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน การจัดสภาพความเป็นอยู่ ของผู้เรียนและผู้สอน บรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ พื้นที่การฝึกปฏิบัติงาน ความสะอาดสะอ้านและปลอดภัย ที่มีผลต่อความต้องการมาเรียน วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมประกาศจัดตั้ง โดยใช้สถานที่และอาคารเดิมของวิทยาลัยเทคนิค ซึ่งเป็นอาคารเก่าและมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม กระทำได้ลำบากเนื่องจากการวางตำแหน่งของอาคารเดิมที่ไม่สามารถปรับเปลี่ยนได้ การปลูกสร้างอาคารใหม่จึงจัดได้ไม่เหมาะสม อีกทั้งพื้นที่ด้านหน้าทางเข้าของวิทยาลัยคับแคบและทางเชื่อมต่อกับถนนทางออกของวิทยาลัยฯ เป็นทางแยก อาคารปฏิบัติการและโรงฝึกงานในส่วนที่เป็นอาคารเดิม มีพื้นที่ที่ต่ำฤดูฝนมักมีน้ำท่วมขังอยู่เป็นประจำเป็นเหตุให้การเรียนการสอนบางครั้งหยุดชะงัก พื้นที่ภายนอกโรงฝึกงานเป็นคลองน้ำ และเป็นแหล่งที่ดูแลทำความสะอาดได้ลำบาก โดยเฉพาะ โรงฝึกงานวิชาช่างอุตสาหกรรม

การจัดสถานที่ทำการเรียนการสอน สภาพความเป็นอยู่ของผู้เรียนและผู้สอนบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ พื้นที่การฝึกปฏิบัติงาน ความสะอาดสะอ้านและปลอดภัย ที่มีผลต่อความต้องการมาเรียนและมีผู้กล่าวที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 64) กล่าวว่า การเตรียมอาคารสถานที่ อาคารสถานที่ เป็นห้องเรียนบรรยาย ห้องปฏิบัติการ ห้องทดลอง โรงประลอง ควรจัดทำให้พร้อม ถ้าจำเป็นต้องมีการปรับปรุงอาคารสถานที่เหล่านั้น ห้องปฏิบัติก็ต้องจัดทำล่วงหน้าก่อนนำหลักสูตรไปใช้ การเตรียมสถานที่ฝึกงาน การเรียนในด้านวิชาชีพจำเป็นต้องมีสถานที่เพื่อเป็นการฝึกทักษะปฏิบัติ และการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปฏิบัติจริง การเตรียมสถานที่ฝึกงานไว้พร้อมจะช่วยให้การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร ได้สะดวกและมีคุณภาพ

กองวิทยาลัยเกษตรกรรม (2524 : 4) กล่าวว่า ได้จัดรูปแบบการจัดหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยเกษตรกรรมดำเนินการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตร ให้แก่เกษตรกรในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง ผู้เข้ารับการอบรมสถานศึกษาละ 300 คน หรือ 500 คน/ปี ขึ้นอยู่กับประชากรและความพร้อมของสถานศึกษา ผู้เข้ารับการอบรมพักค้างในสถานศึกษาโดยสถานศึกษาจัดบริการที่พักและอาหารให้ผู้เข้ารับการอบรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตติยา มานิตกุล (2536 : 11) กล่าวว่าบรรยากาศของการเรียนรู้ พยายามสร้างบรรยากาศที่ดีแก่ผู้เรียน จัดสถานที่ให้เหมาะสม การเรียนการสอนชวนให้คิด ได้ประโยชน์ มีความสนุกสนาน ร่าเริง เป็นกันเอง

ฉัฐจรียา แสงสว่าง (2533 : 64) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นของประชาชนศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดในเขตภาคกลางว่าประชาชนให้ความคาดหวังมากในวิธีการ เช่น การไปเยี่ยมเยียน พบปะ พูดคุย การสาธิต การแจกหนังสือ/เอกสาร และการเชิญผู้ประสบผลสำเร็จในอาชีพมาให้ความรู้ ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจนั้น ประชาชนเห็นว่า การเข้าร่วม โครงการฯ ทำให้มีรายได้ตลอดปี ต้องการรายได้เพิ่มขึ้นและเป็นอาชีพที่มั่นคงในท้องถิ่น และได้ให้ข้อเสนอและเกี่ยวกับนวัตกรรมที่จะส่งเสริมว่าต้องมีการลงทุนไม่สูงนัก ได้ผลกำไรดี และควรเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นที่หาได้ง่ายและราคาถูก นอกจากนี้วิธีการทำไม่ยุ่งยากซับซ้อน ระยะเวลาของกิจกรรมไม่นานนัก

2.4.4 ด้านกระบวนการเรียนการสอน กระบวนการเรียนกระบวนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดี สามารถทำได้ ก่อให้เกิดประโยชน์ในหลายด้าน ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมด้านกระบวนการเรียนการสอน การประเมินสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา โดยอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประจำปีการศึกษา 2542 การประเมินโดยส่วนรวมด้านกระบวนการเรียนการสอน อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนวัดในด้านการฝึกปฏิบัติในรายวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร มีแผนการสอนที่ต้องให้ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติ การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติตามแผนการสอน มีผลงานที่เกิดจากการฝึกปฏิบัติงานของผู้เรียน มีการประเมิน ปรับปรุงผลงานที่เกิดจากการฝึกปฏิบัติ พัฒนาคุณภาพให้ความสำคัญการฝึกปฏิบัติเพื่อสร้างคนให้มีความชำนาญในวิชาชีพ โดยสนับสนุนการรับงานการค้า การสร้างงาน สร้างรายได้ในสถานศึกษา การพัฒนาเทคโนโลยี และสิ่งประดิษฐ์ ปัญหากระบวนการเรียนการสอน ในมาตรฐานด้านผู้เรียน ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี ผู้เรียนมีสุนทรียภาพ และลักษณะนิสัยด้านศิลปะ นาฏศิลป์ และกีฬา มีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ตามหลักสูตร มีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีทักษะในการทำงานรักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

ปัญหากระบวนการเรียนการสอนในมาตรฐานประเภทวิชาชีพ ประเภทวิชาชีพ อุตสาหกรรม การจัดโรงฝึกงานพื้นที่ปฏิบัติงาน เครื่องมือ เครื่องจักร และบริเวณเสริมสร้างเจตคติ สอดคล้องกับสาขาวิชาชีพที่กำหนดในหลักสูตร การจัดโครงสร้างการบริหาร และการจัดการของ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะวิชาและแผนกวิชาเป็นระบบตามสาขาวิชาชีพและทักษะวิชาชีพเป็นมาตรฐานเดียวกัน การจัดห้องปฏิบัติการกลาง สำหรับวิชาชีพที่เรียนร่วมกัน ให้ผู้เรียนวิชาชีพทุกสาขามีความรู้และทักษะวิชาชีพเป็นมาตรฐานเดียวกัน การปฏิบัติการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ ให้ผู้เรียนสามารถที่จะประกอบอาชีพได้ในแต่ละชั้นปีและทวิภาคี

ปัญหากระบวนการเรียนการสอน ในด้านประเภทวิชาพาณิชยกรรม การจัดห้องปฏิบัติการ การเอื้อต่อการฝึกปฏิบัติตามสาขาวิชาชีพ การจัดเตรียมวัสดุครุภัณฑ์ เครื่องมือและอุปกรณ์ ให้เพียงพอ เอื้อต่อการเรียนการสอนวิชาชีพ การบริหารงานของคณะวิชาแผนกวิชาเป็นระบบ บรรลุตามเป้าหมายการศึกษาวิชาชีพ ปัญหากระบวนการเรียนการสอน มีผู้กล่าวที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ดังนี้

บุญเลิศ ภพลาก (2536 : 22-23) กล่าวว่ากิจกรรมการสอนบอกกลวิธีหรือเทคนิคการสอน กิจกรรมที่นักศึกษากระทำ บทบาทที่ทั้งผู้สอนและผู้เรียนกระทำ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมบรรลุจุดประสงค์

ปรียาพร วงศ์อนุตโรจน์ (2535 : 116-117) กล่าวว่า องค์ประกอบที่จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษา ประกอบด้วยด้านต่าง ๆ คือ อุปกรณ์การสอน (Instructional Material) อุปกรณ์ที่จะช่วยให้ครูได้ใช้ในการสอนผู้เรียนให้สะดวกและเข้าใจได้ง่าย กระบวนการสอนของครู (Teaching Process) จากวิธีการถ่ายทอดความรู้ของครู การอธิบายให้ผู้เรียนได้เข้าใจ กระบวนการของผู้เรียนในการเรียนการสอน (Student Process of Instruction) เน้นกระบวนการการเรียนรู้ของตัวผู้เรียน โดยอาศัยความตั้งใจเอาใจใส่และความสามารถในการรับรู้และเรียนรู้

พรณทิพา กาญจนานนท์ (2526 : 78) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอน นักศึกษาผู้ใหญ่เรียนตัดเย็บเสื้อผ้า ตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันในโรงเรียนสารพัดช่าง และการฝึกวิชาชีพเขตกรุงเทพมหานคร ว่าควรมีการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่อยู่ในสภาพชำรุดใช้การไม่ได้ จำนวนมากอีกทั้งจำนวนไม่เพียงพอกับผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องใช้เวลาในการฝึกหัดอย่างเต็มที่ จึงควรจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพดี

ภิญโญ สาธร (2530 : 3-6) การศึกษาหมายถึง กระบวนการทุกชนิด ที่ช่วยพัฒนาหรือปรับปรุงจิตใจ อูปนิสัย และคุณสมบัติทางกายภาพต่าง ๆ ของมนุษย์ให้ดีขึ้น

การศึกษาเป็นกระบวนการ หรือเป็นเพียงเครื่องมือเครื่องใช้อย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่มนุษย์จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในด้านต่าง ๆ การศึกษามีผลของการเรียนรู้ที่เกิดประโยชน์โดยตัวของมันเองทันที กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การที่บุคคลได้รู้เรียนหรือได้รับความรู้หรือได้รับการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งมา ไม่ได้หมายความว่าเขาได้รับผลประโยชน์ขั้นสุดท้าย และสิ้นสุดแต่เพียงนั้น

กระบวนการหรือวิธีการศึกษา เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ กระบวนการนี้มนุษย์คิดค้นขึ้นเป็นเอกสารที่ส่งผ่านไว้สำหรับบารใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลอดเวลา ทุกคราวที่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ๆ เกิดขึ้น มนุษย์ได้เรียนรู้ ซึ่งอาจเป็นการเรียนรู้ในด้านความคิดหรือการกระทำ หรือทั้งสองอย่างพร้อม ๆ กันก็ได้

การศึกษาคือ กระบวนการสั่งสอน กระบวนการฝึกอบรม หรือกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความชำนาญ และทัศนคติ ซึ่งรวมเรียกว่า “ประสบการณ์” ซึ่งมนุษย์เป็นผู้จัดให้แก่นมนุษย์ด้วยกัน

2.4.5 ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ปัญหาที่เกิดจากการนำเอาหลักสูตรระยะสั้นมาใช้จัดการเรียนการสอนในการฝึกอบรมแต่ละรายวิชาเป็นเวลา 6 ถึง 225 ชั่วโมง โดยผู้เข้าอบรมต้องเดินทางมาเข้ารับการอบรม ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนนั้นวิทยาลัยฯ มีการจัดการเรียนการสอนอยู่ตามลักษณะดังนี้

1. หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 225 ชั่วโมง
2. หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 6-150 ชั่วโมง
3. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สะสมหน่วยกิตเป็นหลักสูตรที่เรียนในแบบการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นสะสมรายวิชาเข้าสู่หลักสูตร ปวช.
4. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทวิภาคี เป็นหลักสูตรที่เรียนในแบบการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นร่วมกับสถานประกอบการในการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นที่จัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมนี้เป็นหลักสูตรที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้ฝึกวิชาชีพให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาและประชาชนทั่วไปที่มีความประสงค์ที่จะนำความรู้ ความชำนาญจากวิชาชีพที่ตนเองเรียน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรนี้จะเรียนทั้งภาค

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิชานั้นๆ และจะเน้นหนักภาคปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับงานจริงและสามารถปฏิบัติงานได้เมื่อครบหลักสูตร จุดเด่นของหลักสูตรนี้คือ ครอบคลุมเนื้อหาซึ่งเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ ได้ตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของตนเอง โดยมีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรคือ

1. เพื่อให้บุคคลที่ไม่มีความรู้ในวิชาชีพ ได้มีความรู้ด้านวิชาชีพ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ตามความถนัดและความสนใจของตน
2. เพื่อให้บุคคลที่มีอาชีพอยู่แล้วได้มีความรู้ ความสามารถในอาชีพนั้น ๆ ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัว
3. เพื่อให้บุคคลที่มีอาชีพอยู่แล้ว แต่ประสงค์จะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นตามความถนัด และมีรายได้สูงตามความประสงค์ของตน

4. เพื่อให้นักศึกษา ที่จะต้องเรียนวิชาชีพ สามารถเข้าเรียนตามหลักสูตรนี้ได้ และเมื่อจบหลักสูตร ก็สามารถโอนหน่วยกิตไปสมทบกับหน่วยกิตของระบบโรงเรียนที่ตนเองศึกษาอยู่ได้

5. เพื่อให้รู้จักตนเอง รู้จักสังคมและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลในการประกอบอาชีพสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

การพัฒนาหลักสูตรพิเศษของวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมปัจจุบันนั้นเป็นการพัฒนา ด้านคุณภาพและปริมาณ เพื่อสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งการจัดการศึกษาวิชาชีพ ระยะสั้นเป็นหลักสูตรวิชาชีพพิเศษนั้น วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมได้ขยายการจัดหลักสูตร ให้สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด โดยหลักสูตรระยะสั้นมีแนวโน้มที่จะได้รับความนิยมสูงขึ้น พัฒนา วิชาชีพเฉพาะอย่างมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาที่เกิดกับการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยฯ มักเกิด กับการใช้หลักสูตรที่มีระยะการเรียนการสอนที่มีช่วงเวลาจำกัด เนื้อหาจะต้องจบในตัวและต้อง บรรลุวัตถุประสงค์ในเวลาที่ยกคัดดังนั้นจึงมีปัญหาหลายอย่าง เช่น มีปัญหา หยุคเรียนกลางคัน การจัดสภาพผู้เรียนที่มีความแตกต่างทั้งทางด้านความรู้ความสามารถในการเรียน อายุของนักเรียน นักศึกษา ประสบการณ์ วุฒิการศึกษา ฐานะทางบ้าน ความพร้อมความสะดวกในการเดินทาง มาเรียน เรียนไปแล้วมีความเข้าใจน้อยจบไปแบบแกน ๆ เรียนไปแล้วไม่สามารถทำงานได้ จำนวนนักเรียนนักศึกษาที่เรียนได้ดีมีปริมาณน้อย ส่วนใหญ่เรียนไม่ดีพอที่จะนำความรู้ไปประกอบ อาชีพได้ ผู้สอนมีเวลาให้กับผู้เรียนไม่เพียงพอทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาในบางเรื่องบางอย่าง ให้กับผู้เรียนได้

เมธี ปิณฑนานนท์ (2533 : 45) กล่าวว่า หลักสูตรสร้างขึ้นเพื่อครอบคลุมให้ผู้เรียน เกิดประสบการณ์อย่างที่ยังสถานศึกษากำหนดและจัดทำขึ้น ส่วนการสอนนั้นจะมุ่งที่การส่งต่อ ถ่ายทอดและสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ที่หลักสูตรกำหนดไว้ให้กับผู้เรียน จึงสามารถจำกัดความ ได้ว่า การสอนเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ได้มีการวางแผนไว้ เพื่อให้การเรียนรูู้ ได้ผลตามที่มุ่งประสงค์

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 19-20) กล่าวว่า การดำเนินงานการสอนตามหลักสูตร โดยการดูแลให้การสอนเป็นไปตามโครงการสอนในแต่ละวิชา เป็นการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางด้านวิชาการ ได้แก่ การจัดโครงการสอน ช่อมเสริม โครงการส่งเสริมเด็กเรียนดีโครงการส่งเสริมการค้นคว้าด้วยตนเอง การจัดชุมนุมต่าง ๆ มีการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ การส่งเสริมให้มีการให้บริการเกี่ยวกับสื่อการสอน ช่วยเหลือครู ในด้านการสอนและอุปกรณ์ต่าง ๆ มีการจัดรวบรวมเอกสารคำสอน คู่มือครู รวมทั้งการจัด สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

พจน์ ราศรีรัตน์ (2530 : 87-90) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าเนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตรนั้นผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือประกอบอาชีพปานกลาง ก่อนไปทางนี้ผู้เรียนต้องการให้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน โดยให้มีการฝึกภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี และต้องการเรียนเพื่อนำความรู้ไปเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคตเป็นส่วนใหญ่

มหาวิทยาลัยโอไฮโอ (Ohio State Univ., 1983 : 72) ได้ทำการวิจัยการจัด หลักสูตร การอาชีวศึกษา โดยนำเอาบทเรียนสำเร็จรูป มาพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษา ผลปรากฏว่าเหมาะสมที่จะนำมาใช้กับการเรียนรู้ของสาขาวิชาต่าง ๆ

เจนนี่ เอ็ม และ จอย เอ็ม (Jeanne M. and Joyce M., 1982 : 62) ได้ศึกษาเรื่อง แนวคิด มาตรฐานความสามารถพื้นฐานของช่างฝีมือสำหรับอาชีวะ ในมหาวิทยาลัยฟลอริดาสหรัฐอเมริกา โดยการจัดให้มีการเรียนการสอนในรูปแบบการฝึกฝีมือให้เกิดความชำนาญ มีการนำเอาไปปฏิบัติงานและแบบทดสอบมาใช้ พบว่า สามารถทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 360 คน โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะประเภทวิชา คือ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 200 คน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 160 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการดูตารางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970 : 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่าง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 132 คน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 113 คน เพิ่มกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 แล้วสุ่มอย่างง่ายได้ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 152 คน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 129 คน กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด 281 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ศึกษาแบบสอบถามงานวิจัยของ ดร.ทัศนาศาสตร์ (2539 : 64-66, 200-218)

โดยศึกษาการสร้างแบบสอบถามเพื่อ การวิจัย สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ด้าน ตามขั้นตอนดังนี้

1. ด้านครูผู้สอน	จำนวน 10 ข้อ
2. ด้านเวลาทำการเรียนการสอน	จำนวน 10 ข้อ
3. ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน	จำนวน 10 ข้อ
4. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	จำนวน 10 ข้อ
5. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	จำนวน 10 ข้อ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบแนะนำและปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษารวม 5 คน คือ

1. นายสัจจา วาจาสิทธิ์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม
2. ดร.ณรงค์ พิมสาร	อาจารย์ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. นายเจษฎา แผงเพชร	ฝ่ายวิจัยสถาบันราชภัฏนครพนม
4. นางมัทนา ตะเคียนทอง	กองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา
5. นายสจิต ตำราญสุข	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา วิทยาลัยการอาชีพ นวมินทร์ราชินีมุกดาหาร

5. นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะ ปรีกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไปเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม 5 ด้านคือ ครูผู้สอน เวลาทำการเรียนการสอน สถานที่ทำการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตรการเรียนการสอน จำนวน 50 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

5	หมายถึง ปัญหาการเรียนการสอน มากที่สุด
4	หมายถึง ปัญหาการเรียนการสอน มาก
3	หมายถึง ปัญหาการเรียนการสอน ปานกลาง

2 หมายถึง ปัญหาการเรียนการสอน น้อย

1 หมายถึง ปัญหาการเรียนการสอน น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่มีในแบบสอบถาม ตอนที่ 2

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามอย่างละเอียดดีแล้ว เพื่อให้แบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อมั่น (Reliability) สำหรับการวิจัย ผู้วิจัยจึงนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่วิทยาลัยสารพัดช่างอุตรธานี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542

2. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการของ ครอนบาค (Cronbach) ที่เรียกว่า “สัมประสิทธิ์แอลฟา” (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

ด้านครูผู้สอน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96

ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94

ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97

ด้านกระบวนการเรียนการสอน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95

ทุกด้าน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98

จากนั้นจึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. บันทึกลงเสนอให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงกรมอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังที่ได้กำหนดไว้

2. นำหนังสือที่ผ่านการพิจารณาจากกรมอาชีวศึกษาแล้ว ไปขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ที่ได้กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้วิจัยทำการส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างและรวบรวมด้วยตัวเอง ส่งแบบสอบถามจำนวน 281 ฉบับ ได้คืนมาทั้งหมดเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้ง 281 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)
2. แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละ
3. แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับครูผู้สอน เวลาทำการเรียนการสอน สถานที่ทำการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตรการเรียนการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยทำเป็นรายชื่อ เฉพาะด้านและรวมทุกด้านแล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางพร้อมทั้งคำบรรยายประกอบ
4. แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดวิเคราะห์โดยใช้ความถี่
5. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้เกณฑ์ของ ประคอง กรรณสูตร (2538 : 77) ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง ระดับปัญหาการเรียนการสอน มากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง ระดับปัญหาการเรียนการสอน มาก
2.50 - 3.49	หมายถึง ระดับปัญหาการเรียนการสอน ปานกลาง
2.00 - 2.49	หมายถึง ระดับปัญหาการเรียนการสอน น้อย
1.00 - 1.99	หมายถึง ระดับปัญหาการเรียนการสอน น้อยที่สุด
6. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมตามความคิดเห็นของนักศึกษาในแต่ละด้านของปัญหาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม โดยการทดสอบค่า t-test

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ค่า t-test ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปร 2 กลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

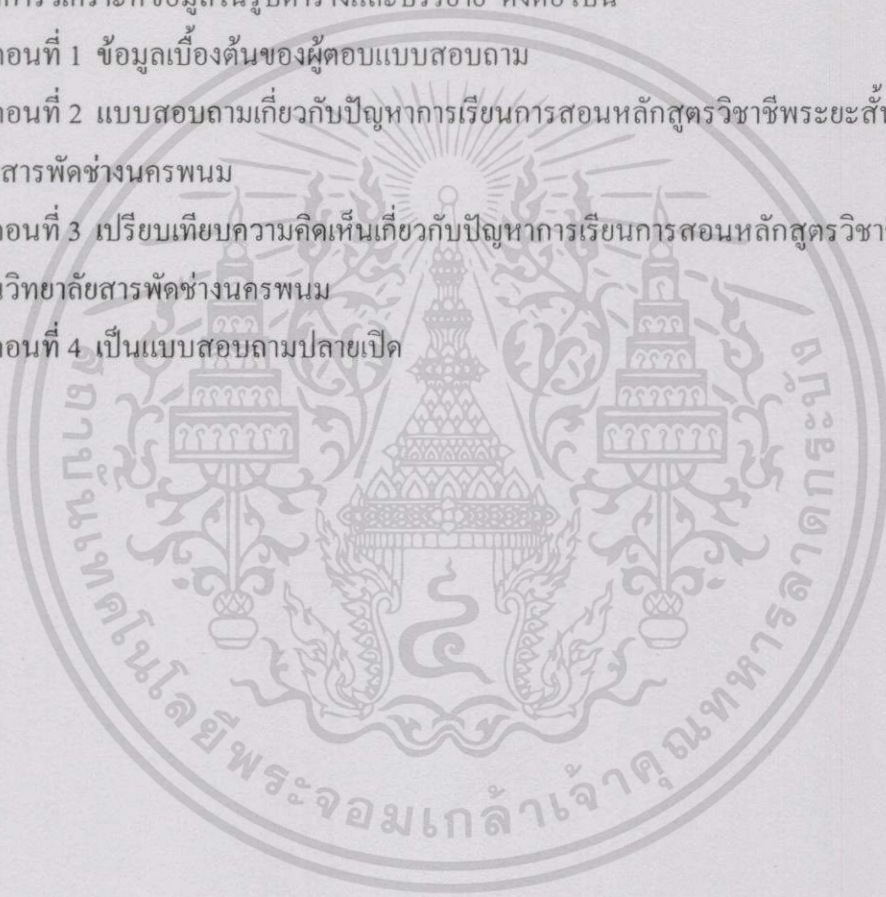
การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม 5 ด้าน คือ ครูผู้สอน เวลาทำการเรียนการสอน สถานที่ทำการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอน และหลักสูตรการเรียนการสอน ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน/คน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	147	52.30
หญิง	134	47.70
รวม	281	100
อายุ		
ต่ำกว่า 16 ปี	97	34.50
ตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป	184	65.50
รวม	281	100
ประเภทวิชา		
ช่างอุตสาหกรรม	152	54.10
พาณิชยกรรม	129	45.90
รวม	281	100
ภูมิลำเนา		
ในเขตเทศบาล	150	53.40
นอกเขตเทศบาล	131	46.60
รวม	281	100

จากตารางที่ 4.1 มีผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 100 จำแนกได้ ดังนี้

เพศ นักศึกษาเป็นเพศชาย จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 52.30 เป็นเพศหญิง 134 คน คิดเป็นร้อยละ 47.70 อายุ นักศึกษา มีอายุต่ำกว่า 16 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 และอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 65.50 ประเภทวิชา เป็นนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 54.10 และประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 45.90 ภูมิลำเนา นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 53.40 และมีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาล จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 46.60

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันในวิทยาลัย
สารพัดช่างนครพนม ดังตารางที่ 4.2-4. 7

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ปัญหา
การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม
ตามความคิดเห็นของนักศึกษา รวม 5 ด้าน

ปัญหาการเรียนการสอน	นักศึกษา n = 281			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
ด้านครูผู้สอน	2.18	1.19	น้อย	4
ด้านเวลาทำการเรียนการสอน	2.19	1.10	น้อย	3
ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน	2.20	1.11	น้อย	2
ด้านกระบวนการเรียนการสอน	2.24	1.18	น้อย	1
ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	2.07	1.18	น้อย	5
ค่าเฉลี่ยรวม	2.18	1.15	น้อย	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตร
วิชาชีพพระยะสัน โดยภาพรวม 5 ด้าน อยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับน้อยทุกด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่า
ได้ดังนี้ คือ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนและ
ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ปัญหา การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ด้านครูผู้สอน

ข้อ	ปัญหาการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน	นักศึกษา n = 281			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1	คุณวุฒิครูที่ให้การอบรมในวิชาชีพ	2.07	1.22	น้อย	9
2	การถ่ายทอดความรู้ ภาคทฤษฎีของครู	2.21	1.22	น้อย	5
3	การถ่ายทอดความรู้ ภาคปฏิบัติของครู	2.30	1.04	น้อย	3
4	ครูผู้สอนแนะนำวิธีการประกอบอาชีพ	2.28	1.25	น้อย	4
5	ครูผู้สอนแนะแนวทางการตลาดและธุรกิจ	2.33	1.12	น้อย	2
6	ความชัดเจนของเสียงในการบรรยายของครู	2.12	1.17	น้อย	7
7	บุคลิกและการแต่งกายของครูผู้สอน	1.86	1.25	น้อยที่สุด	10
8	ความเชี่ยวชาญของครูสอนวิชาชีพ	2.07	1.19	น้อย	8
9	ความเอาใจใส่ของครูผู้สอน	2.19	1.22	น้อย	6
10	การสอนตรงและเต็มเวลา	2.36	1.21	น้อย	1
ค่าเฉลี่ยรวม		2.18	1.19	น้อย	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านครูผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยค่าเฉลี่ย 2.18

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับน้อยที่สุด 1 ข้อ คือ บุคลิกและการแต่งกายของ ครูผู้สอน นอกนั้นอยู่ในระดับน้อย

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับ ได้แก่

1. การสอนตรงและเต็มเวลา ค่าเฉลี่ย 2.36
2. ครูผู้สอนแนะแนวทางการตลาดและธุรกิจ ค่าเฉลี่ย 2.33
3. การถ่ายทอดความรู้ ภาคปฏิบัติของครู ค่าเฉลี่ย 2.30

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ ได้แก่

1. บุคลิกและการแต่งกายของครูผู้สอน ค่าเฉลี่ย 1.86
2. คุณวุฒิครูที่ให้การอบรมในวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย 2.07
3. ความเชี่ยวชาญของครูสอนวิชาชีพ ค่าเฉลี่ย 2.07

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ปัญหา การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ด้านเวลาทำการเรียนการสอน

ข้อ	ปัญหาการเรียนการสอน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน	นักศึกษา n = 281			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1	ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน	1.67	.59	น้อยที่สุด	10
2	ระยะเวลาจัดกิจกรรมหน้าเสาธง	2.25	1.16	น้อย	4
3	การแบ่งรอบการเรียนการสอน (เช้า บ่าย ค่ำ)	2.06	1.20	น้อย	8
4	เวลาเริ่มเข้าเรียนของแต่ละวัน	2.14	1.15	น้อย	6
5	เวลาเลิกเรียนของแต่ละวัน	2.00	1.20	น้อย	9
6	การจัดเวลาเรียนต่อเนื่อง(ต่อเนื่อง 3 ชั่วโมง)	2.32	1.08	น้อย	3
7	วันทำการเรียนการสอน (วันจันทร์ถึงวันศุกร์)	2.14	1.29	น้อย	7
8	เวลาทำการเรียนการสอนภาคทฤษฎี	2.24	.97	น้อย	5
9	เวลาทำการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ	2.37	1.19	น้อย	2
10	เวลาในการทบทวนเนื้อหาวิชาในหลักสูตร	2.68	1.17	ปานกลาง	1
ค่าเฉลี่ยรวม		2.19	1.10	น้อย	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยค่าเฉลี่ย 2.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับน้อยที่สุด 1 ข้อ คือ ระยะเวลาในการจัดการเรียน การสอน นอกนั้นอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นข้อ 10 อยู่ในระดับปานกลางคือ เวลาในการทบทวน เนื้อหาวิชาในหลักสูตร

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับ ได้แก่

1. เวลาในการทบทวนเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 2.68
2. เวลาทำการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ ค่าเฉลี่ย 2.37
3. การจัดเวลาเรียนต่อเนื่อง (ต่อเนื่อง 3 ชั่วโมง) ค่าเฉลี่ย 2.32

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ ได้แก่

1. ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย 1.67
2. เวลาเลิกเรียนของแต่ละวัน ค่าเฉลี่ย 2.00
3. การแบ่งรอบการเรียนการสอน(เช้า บ่าย ค่ำ) ค่าเฉลี่ย 2.06

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ปัญหา การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน

ข้อ	ปัญหาการเรียนการสอน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน	นักศึกษา n = 281			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1	สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ	2.32	1.19	น้อย	2
2	การจัดสภาพแวดล้อมอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ เช่น เสียง กลิ่น อากาศ แสงสว่าง	2.23	1.17	น้อย	6
3	พื้นที่บริเวณการฝึกงาน	2.02	1.12	น้อย	9
4	ความปลอดภัยในการเรียนและฝึกงาน	1.91	1.09	น้อยที่สุด	10
5	สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ห้องสุขา	2.41	1.00	น้อย	1
6	บรรยากาศความร่มรื่นของสถานที่เรียน	2.31	1.17	น้อย	3
7	การจัดทางเดินเชื่อมต้ออาคารและอาคารอื่น ๆ	2.24	1.08	น้อย	4
8	สถานที่พักหรือเรียน เช่น รมไม่ มุมความรู้ ม้านั่ง สวนหย่อม	2.23	1.03	น้อย	5
9	สภาพห้องเรียนและโรงฝึกงาน	2.21	1.12	น้อย	7
10	การจัดระยะห่างห้องเรียนและโรงฝึกงาน	2.12	1.10	น้อย	8
ค่าเฉลี่ยรวม		2.20	1.11	น้อย	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.20

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับน้อยที่สุด 1 ข้อ คือ ความปลอดภัยในการเรียน และฝึกงาน นอกนั้นอยู่ในระดับน้อย

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับ ได้แก่

1. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ห้องสุขา ค่าเฉลี่ย 2.41
2. สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ ค่าเฉลี่ย 2.32
3. บรรยากาศความร่มรื่นของสถานที่เรียน ค่าเฉลี่ย 2.31

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ ได้แก่

1. ความปลอดภัยในการเรียนและฝึกงาน ค่าเฉลี่ย 1.91
2. พื้นที่บริเวณการฝึกงาน ค่าเฉลี่ย 2.02

เอกสารนี้เป็น 3. การจัดระยะห่างห้องเรียนและ โรงฝึกงาน ค่าเฉลี่ย 2.12

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ปัญหา
 การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม
 ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ข้อ	ปัญหาการเรียนการสอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน	นักศึกษา n = 281			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครอบคลุมและ มีความเข้าใจ	2.04	1.14	น้อย	10
2	การส่งเสริมการเรียนการสอนโดยสอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม	2.26	1.06	น้อย	3
3	นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรม การเรียนการสอน	2.16	1.21	น้อย	8
4	การใช้สื่อการเรียนการสอน	2.18	1.21	น้อย	7
5	การจัดสรรวัสดุฝึกกับการเรียน	2.05	1.08	น้อย	9
6	กิจกรรมเสริมก่อนเรียนและหลังเรียน	2.57	1.28	ปานกลาง	1
7	การใช้เอกสารประกอบการเรียน	2.19	1.23	น้อย	6
8	เนื้อหาวิชาที่ใหม่และเป็นปัจจุบัน	2.21	1.11	น้อย	4
9	การส่งเสริมผลิตทางวิชาชีพเพื่อประโยชน์ ในการฝึกภาคปฏิบัติ	2.21	1.19	น้อย	5
10	การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้	2.55	1.28	ปานกลาง	2
ค่าเฉลี่ยรวม		2.24	1.18	น้อย	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย

2.24

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับน้อย ยกเว้น ข้อ 6 และ ข้อ 10 อยู่ในระดับ
ปานกลาง คือ กิจกรรมเสริมก่อนเรียนและหลังเรียน และการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้
เรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับ ได้แก่

1. กิจกรรมเสริมก่อนเรียนและหลังเรียน	ค่าเฉลี่ย 2.57
2. การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้	ค่าเฉลี่ย 2.55
3. การส่งเสริมการเรียนการสอน โดยสอดแทรก	ค่าเฉลี่ย 2.26

คุณธรรม จริยธรรม

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ ได้แก่

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครอบคลุมและ มีความเข้าใจ	ค่าเฉลี่ย 2.04
2. การจัดสรรวัสดุฝึกกับการเรียน	ค่าเฉลี่ย 2.05
3. นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรม การเรียนการสอน	ค่าเฉลี่ย 2.16

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็น และลำดับที่ปัญหา การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

ข้อ	ปัญหาการเรียนการสอน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	นักศึกษา n = 281			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1	ความเข้าใจหลักสูตร	2.18	1.14	น้อย	2
2	การเทียบโอนผลการเรียนได้	2.24	1.30	น้อย	1
3	เนื้อหาของหลักสูตรที่เรียน	2.05	1.14	น้อย	6
4	หลักสูตรมีขั้นตอนการเรียนจากง่ายไปหายาก	2.02	1.05	น้อย	8
5	มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตลอดเวลา	2.17	1.20	น้อย	3
6	ความเป็นปัจจุบันของหลักสูตร	1.93	1.26	น้อยที่สุด	9
7	หลักสูตรครอบคลุมความต้องการเรียน	2.07	1.22	น้อย	5
8	ความหลากหลายของเนื้อหาที่เรียน	2.04	1.08	น้อย	7
9	หลักสูตรมีการปรับปรุงตามผู้เรียนเสนอ	2.12	1.14	น้อย	4
10	การเรียนมีให้เลือกหลายสาขาวิชา	1.88	1.26	น้อยที่สุด	10
ค่าเฉลี่ยรวม		2.07	1.18	น้อย	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 2.07

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับน้อยที่สุด 2 ข้อ คือ การเรียนมีให้เลือกหลายสาขาวิชา และความ เป็นปัจจุบันของหลักสูตร นอกนั้นอยู่ในระดับน้อยค่าเฉลี่ย 2.07

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับ ได้แก่

1. การเทียบโอนผลการเรียนได้ ค่าเฉลี่ย 2.24
2. ความเข้าใจหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 2.18
3. มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตลอดเวลา ค่าเฉลี่ย 2.17

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ ได้แก่

1. การเรียนมีให้เลือกหลายสาขาวิชา ค่าเฉลี่ย 1.88
2. ความเป็นปัจจุบันของหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 1.93
3. หลักสูตรมีขั้นตอนการเรียนจากง่ายไปหายาก ค่าเฉลี่ย 2.02

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ดังตารางที่ 4.8-4.31

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน จำแนกตามเพศ

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรระยะสัน	เพศชาย		เพศหญิง		t	p
		n = 147		n = 134			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านครูผู้สอน	2.24	1.25	2.11	1.11	0.96	0.33
2	ด้านเวลาทำการเรียนการสอน	2.18	1.11	2.19	1.08	-0.39	0.35
3	ด้านกระบวนการเรียนการสอน	2.19	1.18	2.30	1.18	-0.77	0.48
4	ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน	2.07	1.13	2.35	1.07	-2.09	0.11
5	ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	2.03	1.18	2.11	1.18	-0.55	0.54
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.14	1.17	2.21	1.12	-0.57	0.43

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน
ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าของเพศชาย เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านครูผู้สอน จำแนกตามเพศ

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านครูผู้สอน	เพศชาย n = 147		เพศหญิง n = 134		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	คุณวุฒิครูที่ให้การอบรมในวิชาชีพ	2.15	1.29	1.98	1.13	1.18	0.24
2	การถ่ายทอดความรู้ ภาคทฤษฎีของครู	2.28	1.31	2.13	1.12	0.99	0.32
3	การถ่ายทอดความรู้ ภาคปฏิบัติของครู	2.33	1.10	2.27	0.97	0.52	0.60
4	ครูผู้สอนแนะนำวิธีการประกอบอาชีพ	2.44	1.27	2.10	1.20	2.33*	0.02
5	ครูผู้สอนแนะนำแนวทางการตลาดและ ธุรกิจ	2.49	1.18	2.16	1.02	2.52*	0.01
6	ความชัดเจนของเสียงในการบรรยาย ของครู	2.13	1.24	2.11	1.10	0.12	0.90
7	บุคลิกและการแต่งกายของครูผู้สอน	1.76	1.29	1.96	1.20	-1.34	0.18
8	ความเชี่ยวชาญของครูสอนวิชาชีพ	2.11	1.26	2.02	1.10	0.61	0.54
9	ความเอาใจใส่ของครูผู้สอน	2.31	1.31	2.05	1.10	1.80	0.07
10	การสอนตรงและเต็มเวลา	2.41	1.29	2.29	1.12	0.86	0.39
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.24	1.25	2.11	1.11	0.96	0.33

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านครูผู้สอน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกันโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน
ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของเพศชายสูงกว่าของเพศหญิง เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อคือ ข้อ 4 และ ข้อ 5 นอกนั้น
ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน	เพศชาย n = 147		เพศหญิง n = 134		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน	1.45	.56	1.92	.52	-7.22*	0.00
2	ระยะเวลาจัดกิจกรรมหน้าเสาธง	2.41	1.19	2.07	1.10	2.49*	0.01
3	การแบ่งรอบการเรียนการสอน (เช้า บ่าย ค่ำ)	2.12	1.23	1.99	1.18	0.90	0.37
4	เวลาเริ่มเข้าเรียนของแต่ละวัน	2.24	1.14	2.02	1.15	1.58	0.12
5	เวลาเลิกเรียนของแต่ละวัน	2.09	1.24	1.90	1.15	1.29	0.20
6	การจัดเวลาเรียนต่อเนื่อง (ต่อเนื่อง 3 ชั่วโมง)	2.34	1.10	2.31	1.07	0.26	0.79
7	วันทำการเรียนการสอน (วันจันทร์ถึง วันศุกร์)	2.11	1.30	2.17	1.28	-0.41	0.69
8	เวลาทำการเรียนการสอนภาคทฤษฎี	2.19	0.97	2.29	.97	-0.87	0.39
9	เวลาทำการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ	2.35	1.20	2.39	1.18	-0.29	0.77
10	เวลาในการทบทวนเนื้อหาวิชา ในหลักสูตร	2.57	1.13	2.79	1.21	-1.58	0.12
	ค่าเฉลี่ยรวม	1.19	1.11	2.19	1.08	-0.39	0.35

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวม
ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าของเพศชาย เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 1 และ ข้อ 2 นอกนั้น
ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านกระบวนการเรียนการสอน	เพศชาย n = 147		เพศหญิง n = 134		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครอบคลุมและมีความเข้าใจ	2.05	1.14	2.03	1.15	0.18	0.86
2	การส่งเสริมการเรียนการสอน โดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม	2.27	1.06	2.26	1.06	0.03	0.97
3	นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนด กิจกรรมการเรียนการสอน	2.11	1.22	2.22	1.20	-0.75	0.46
4	การใช้สื่อการเรียนการสอน	2.15	1.21	2.22	1.21	-0.46	0.64
5	การจัดสรรวัสดุฝึกกับการเรียน	2.03	1.08	2.07	1.08	-0.37	0.71
6	กิจกรรมเสริมก่อนเรียนและหลังเรียน	2.51	1.30	2.64	1.26	-0.86	0.39
7	การใช้เอกสารประกอบการเรียน	2.09	1.25	2.31	1.21	-1.48	0.14
8	เนื้อหาวิชาที่ใหม่และเป็นปัจจุบัน	2.04	1.05	2.40	1.16	-2.70*	0.01
9	การส่งเสริมผลผลิตทางวิชาชีพ เพื่อประโยชน์ใน การฝึกภาคปฏิบัติ	2.09	1.16	2.35	1.21	-1.85	0.07
10	การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้	2.59	1.33	2.51	1.24	0.55	0.58
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.19	1.18	2.30	1.18	-0.77	0.48

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านกระบวนการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าของเพศชาย เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 8 นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน	เพศชาย n = 147		เพศหญิง n = 134		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ	2.15	1.18	2.51	1.18	-2.54*	0.01
2	การจัดสภาพแวดล้อมต่อการเรียนรู้ เช่น เสียง กลิ่น อากาศ แสงสว่าง	2.03	1.16	2.46	1.14	-3.11*	0.00
3	พื้นที่บริเวณการฝึกงาน	1.95	1.16	2.10	1.07	-1.13	0.26
4	ความปลอดภัยในการเรียนและฝึกงาน	1.84	1.13	1.99	1.03	-1.10	0.28
5	สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ห้องสุขา	2.35	1.07	2.48	0.93	-1.03	0.30
6	บรรยากาศความร่วมมือกันของสถานที่เรียน	2.07	1.10	2.57	1.20	-3.58*	0.00
7	การจัดทางเดินเชื่อมต่ออาคารและ อาคารอื่นๆ	2.14	1.16	2.35	0.98	-1.61	0.11
8	สถานที่พักหรือเรียน เช่น รมไม่ มุมความรู้ ม้านั่ง สวนหย่อม	2.12	1.03	2.34	1.02	-1.81	0.07
9	สภาพห้องเรียนและโรงฝึกงาน	2.01	1.10	2.43	1.10	-3.13*	0.00
10	การจัดระยะห่างห้องเรียนและ โรงฝึกงาน	2.01	1.17	2.25	1.00	-1.89	0.06
ค่าเฉลี่ยรวม		2.07	1.13	2.35	1.07	-2.09	0.11

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน
โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าของเพศชาย เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 1, 2, 6 และ ข้อ 9
นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	เพศชาย n = 147		เพศหญิง n = 134		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ความเข้าใจหลักสูตร	2.12	1.11	2.25	1.17	-0.96	0.34
2	การเทียบโอนผลการเรียนได้	2.24	1.38	2.24	1.22	0.04	0.97
3	เนื้อหาของหลักสูตรที่เรียน	1.97	1.13	2.15	1.15	-1.34	0.18
4	หลักสูตรมีขั้นตอนการเรียนจากง่าย ไปหายาก	1.98	1.06	2.07	1.04	-0.76	0.45
5	มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตลอดเวลา	2.10	1.20	2.26	1.20	-1.16	0.25
6	ความเป็นปัจจุบันของหลักสูตร	1.96	1.27	1.90	1.24	0.37	0.71
7	หลักสูตรครอบคลุมความต้องการเรียน	2.08	1.24	2.06	1.21	0.15	0.88
8	ความหลากหลายของเนื้อหาที่เรียน	1.98	1.04	2.10	1.11	-0.91	0.36
9	หลักสูตรมีการปรับปรุงตามผู้เรียน เสนอ	2.12	1.12	2.11	1.17	0.08	0.94
10	การเรียนมีให้เลือกหลายสาขาวิชา	1.80	1.27	1.96	1.25	-1.01	0.31
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.03	1.18	2.11	1.18	-0.55	0.54

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ของนักศึกษาหญิงและชาย โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าของเพศชาย เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน จำแนกตามอายุ

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรระยะสัน	ต่ำกว่า 16 ปี		16 ปีขึ้นไป		t	p
		n = 97		n = 184			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านครูผู้สอน	2.19	1.24	2.17	1.16	0.20	0.62
2	ด้านเวลาทำการเรียนการสอน	2.30	1.09	2.18	1.10	0.01	0.55
3	ด้านกระบวนการเรียนการสอน	2.18	1.20	2.28	1.17	-0.70	0.33
4	ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน	2.10	1.15	2.25	1.08	-1.07	0.33
5	ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	2.06	1.21	2.07	1.16	-0.09	0.66
ค่าเฉลี่ยรวม		2.17	1.18	2.19	1.13	-0.33	0.27

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ
สมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป สูงกว่าของนักศึกษา
ที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านครูผู้สอน จำแนกตามอายุ

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านครูผู้สอน	ต่ำกว่า 16 ปี		16 ปีขึ้นไป		t	p
		n = 97		n = 184			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	คุณวุฒิครูที่ให้การอบรมในวิชาชีพ	2.14	1.31	2.03	1.17	0.77	0.44
2	การถ่ายทอดความรู้ ภาคทฤษฎีของครู	2.25	1.30	2.19	1.18	0.37	0.71
3	การถ่ายทอดความรู้ ภาคปฏิบัติของครู	2.23	1.08	2.34	1.02	-0.89	0.38
4	ครูผู้สอนแนะนำวิธีการประกอบอาชีพ	2.32	1.25	2.26	1.25	0.41	0.68
5	ครูผู้สอนแนะแนวทางการตลาดและ ธุรกิจ	2.38	1.15	2.30	1.10	0.55	0.58
6	ความชัดเจนของเสียงในการบรรยาย ของครู	2.06	1.17	2.15	1.18	-0.61	0.54
7	บุคลิกและการแต่งกายของครูผู้สอน	1.82	1.29	1.88	1.24	-0.32	0.75
8	ความเชี่ยวชาญของครูสอนวิชาชีพ	2.09	1.25	2.05	1.15	0.26	0.80
9	ความเอาใจใส่ของครูผู้สอน	2.25	1.32	2.16	1.17	0.59	0.56
10	การสอนตรงและเต็มเวลา	2.39	1.27	2.34	1.18	0.36	0.72
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.19	1.24	2.17	1.16	0.20	0.62

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านครูผู้สอน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน ไม่แตกต่างกัน
ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของอายุต่ำกว่า 16 ปี สูงกว่า อายุ 16 ปีขึ้นไป
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านเวลาทำการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านเวลาทำการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 16 ปี		16 ปีขึ้นไป		t	p
		n = 97		n = 184			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน	2.49	0.60	1.77	0.57	-3.74*	0.00
2	ระยะเวลาจัดกิจกรรมหน้าเสาธง	2.54	1.24	2.09	1.08	3.10*	0.00
3	การแบ่งรอบการเรียนการสอน (เช้า บ่าย ค่ำ)	2.09	1.20	2.04	1.21	0.33	0.75
4	เวลาเริ่มเข้าเรียนของแต่ละวัน	2.23	1.10	2.09	1.17	0.97	0.33
5	เวลาเลิกเรียนของแต่ละวัน	2.04	1.15	1.98	1.23	0.42	0.68
6	การจัดเวลาเรียนต่อเนื่อง (ต่อเนื่อง 3 ชั่วโมง)	2.35	1.06	2.31	1.09	0.30	0.77
7	วันทำการเรียนการสอน (วันจันทร์ ถึงวันศุกร์)	2.08	1.26	2.17	1.31	-0.53	0.60
8	เวลาทำการเรียนการสอนภาคฤดูร้อน	2.22	0.98	2.25	0.97	-0.27	0.78
9	เวลาทำการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ	2.37	1.29	2.36	1.13	0.05	0.96
10	เวลาในการทบทวนเนื้อหาวิชา ในหลักสูตร	2.63	1.05	2.70	1.23	-0.49	0.62
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.30	1.09	2.18	1.10	0.01	0.55

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน ไม่แตกต่างกัน
ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าค่าเฉลี่ยของอายุต่ำกว่า 16 ปี สูงกว่าอายุ 16 ปีขึ้นไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ คือ
ข้อ 1 และ ข้อ 2 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 16 ปี		16 ปีขึ้นไป		t	p
		n = 97		n = 184			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ	2.18	1.21	2.40	1.18	-1.49	0.14
2	การจัดสภาพแวดล้อมต่อการเรียนรู้ เช่น เสียง กลิ่น อากาศ แสงสว่าง	2.16	1.20	2.27	1.15	-0.69	0.49
3	พื้นที่บริเวณการฝึกงาน	1.98	1.22	2.04	1.06	-0.42	0.68
4	ความปลอดภัยในการเรียนและฝึกงาน	1.86	1.15	1.94	1.06	-0.62	0.54
5	สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ห้องสุขา	2.32	1.06	2.46	0.97	-1.13	0.26
6	บรรยากาศความร่วมมือของสถานที่เรียน	2.16	1.15	2.39	1.18	-1.50	0.13
7	การจัดทางเดินเชื่อมต่ออาคารและ อาคารอื่นๆ	2.18	1.15	2.28	1.04	-0.75	0.45
8	สถานที่พักหรือเรียน เช่น ร่มไม้ มุมความรู้ ม้านั่ง สวนหย่อม	2.12	1.07	2.28	1.00	-1.23	0.22
9	สภาพห้องเรียนและโรงฝึกงาน	2.05	1.16	2.29	1.09	-1.73	0.09
10	การจัดระยะห่างห้องเรียนและ โรงฝึกงาน	2.02	1.15	2.18	1.06	-1.15	0.25
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.10	1.15	2.25	1.08	-1.07	0.33

*P ≤ .05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน
ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของอายุ 16 ปีขึ้นไป สูงกว่า อายุต่ำกว่า 16 ปี
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 16 ปี		16 ปีขึ้นไป		t	p
		n = 97		n = 184			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครอบคลุมและมีความเข้าใจ	2.04	1.21	2.04	1.11	-0.02	0.99
2	การส่งเสริมการเรียนการสอน โดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม	2.23	1.05	2.28	1.07	-0.42	0.68
3	นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนด กิจกรรมการเรียนการสอน	2.02	1.19	2.23	1.21	-1.41	0.16
4	การใช้สื่อการเรียนการสอน	2.15	1.28	2.20	1.17	-0.27	0.79
5	การจัดสรรวัสดุฝึกกับการเรียน	2.07	1.13	2.04	1.05	0.25	0.80
6	กิจกรรมเสริมก่อนเรียนและหลังเรียน	2.55	1.32	2.59	1.26	-0.25	0.80
7	การใช้เอกสารประกอบการเรียน	2.06	1.22	2.26	1.24	-1.29	0.20
8	เนื้อหาวิชาที่ใหม่และเป็นปัจจุบัน	2.04	1.07	2.30	1.13	-1.85	0.07
9	การส่งเสริมผลผลิตทางวิชาชีพ เพื่อประโยชน์ใน การฝึกภาคปฏิบัติ	2.05	1.18	2.30	1.19	-1.66	0.10
10	การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้	2.55	1.33	2.55	1.26	-0.05	0.96
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.18	1.20	2.28	1.17	-0.70	0.56

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านกระบวนการเรียนการสอนของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน
ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของอายุ 16 ปีขึ้นไป สูงกว่า อายุต่ำกว่า 16 ปี
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	ต่ำกว่า 16 ปี		16 ปีขึ้นไป		t	p
		n = 97		n = 184			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ความเข้าใจหลักสูตร	2.12	1.17	2.21	1.13	-0.58	0.56
2	การเทียบโอนผลการเรียนได้	2.28	1.40	2.22	1.25	0.34	0.74
3	เนื้อหาของหลักสูตรที่เรียน	2.05	1.18	2.05	1.12	-0.01	0.98
4	หลักสูตรมีขั้นตอนการเรียนจากง่าย ไปหายาก	1.98	1.11	2.05	1.02	-0.53	0.60
5	มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตลอดเวลา	2.10	1.21	2.21	1.20	-0.72	0.47
6	ความเป็นปัจจุบันของหลักสูตร	2.00	1.34	1.90	1.21	0.66	0.51
7	หลักสูตรครอบคลุมความต้องการเรียน	2.10	1.26	2.05	1.20	0.32	0.75
8	ความหลากหลายของเนื้อหาที่เรียน	2.03	1.07	2.04	1.08	-0.05	0.96
9	หลักสูตรมีการปรับปรุงตามผู้เรียน เสนอ	2.16	1.12	2.09	1.15	0.51	0.61
10	การเรียนมีให้เลือกหลายสาขาวิชา	1.79	1.25	1.92	1.27	-0.79	0.43
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.06	1.21	2.07	1.16	-0.09	0.66

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของอายุ 16 ปีขึ้นไป สูงกว่า อายุต่ำกว่า 16 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะชั้น 5 ด้าน จำแนกประเภทวิชา

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรระยะชั้น	ช่างอุตสาหกรรม		พาณิชยกรรม		t	p
		n = 152		n = 129			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านครูผู้สอน	2.25	1.26	2.10	1.10	0.88	0.30
2	ด้านเวลาทำการเรียนการสอน	2.19	1.11	2.19	1.08	-0.42	0.34
3	ด้านกระบวนการเรียนการสอน	2.21	1.18	2.29	1.17	-0.63	0.47
4	ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน	2.09	1.14	2.34	1.06	-1.87	0.17
5	ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	2.06	1.18	2.09	1.18	-0.23	0.55
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.16	1.17	2.20	1.12	-0.45	0.37

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะชั้น 5 ด้าน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน
ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม สูงกว่า
ของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านครูผู้สอน จำแนกตามประเภทวิชา

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรระยะสั้น ด้านครูผู้สอน	ช่างอุตสาหกรรม		พาณิชยกรรม		t	p
		n = 152		n = 129			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	คุณวุฒิครูที่ให้การอบรมในวิชาชีพ	2.13	1.30	1.99	1.12	0.96	0.34
2	การถ่ายทอดความรู้ ภาคทฤษฎี ของครู	2.31	1.32	2.09	1.09	1.48	0.14
3	การถ่ายทอดความรู้ ภาคปฏิบัติ ของครู	2.36	1.11	2.24	0.95	0.92	0.36
4	ครูผู้สอนแนะนำวิธีการประกอบ อาชีพ	2.44	1.28	2.09	1.19	2.34*	0.02
5	ครูผู้สอนแนะแนวทางการตลาดและ ธุรกิจ	2.49	1.17	2.14	1.02	2.67*	0.01
6	ความชัดเจนของเสียงในการบรรยาย ของครู	2.13	1.26	2.12	1.07	0.06	0.95
7	บุคลิกและการแต่งกายของครูผู้สอน	1.76	1.28	1.98	1.21	-1.47	0.14
8	ความเชี่ยวชาญของครูสอนวิชาชีพ	2.11	1.25	2.02	1.11	0.58	0.56
9	ความเอาใจใส่ของครูผู้สอน	2.30	1.30	2.06	1.11	1.61	0.11
10	การสอนตรงและเต็มเวลา	2.42	1.29	2.28	1.10	0.98	0.33
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.25	1.26	2.10	1.10	0.88	0.30

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านครูผู้สอน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของช่างอุตสาหกรรม สูงกว่าพาณิชยกรรม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 4 และ ข้อ 5 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านเวลาทำการเรียนการสอน จำแนกตาม
ประเภทวิชา

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรระยะสั้น ด้านเวลาทำการเรียนการสอน	ช่างอุตสาหกรรม		พาณิชยกรรม		t	p
		n = 152		n = 129			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ระยะเวลาในการจัดการเรียน การสอน	1.45	0.56	1.94	0.51	-7.60*	0.00
2	ระยะเวลาจัดกิจกรรมหน้าเสาธง	2.39	1.18	2.07	1.11	2.36*	0.02
3	การแบ่งรอบการเรียนการสอน (เช้า บ่าย ค่ำ)	2.14	1.24	1.96	1.16	1.27	0.20
4	เวลาเริ่มเข้าเรียนของแต่ละวัน	2.23	1.15	2.02	1.14	1.51	0.13
5	เวลาเลิกเรียนของแต่ละวัน	2.07	1.26	1.91	1.13	1.10	0.22
6	การจัดเวลาเรียนต่อเนื่อง (ต่อเนื่อง 3 ชั่วโมง)	2.34	1.10	2.30	1.07	0.31	0.76
7	วันทำการเรียนการสอน (วันจันทร์ ถึงวันศุกร์)	2.13	1.30	2.15	1.29	-0.10	0.92
8	เวลาทำการเรียนการสอนภาคทฤษฎี	2.20	0.97	2.29	0.98	-0.78	0.44
9	เวลาทำการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ	2.33	1.21	2.41	1.16	-0.58	0.57
10	เวลาในการทบทวนเนื้อหาวิชา ในหลักสูตร	2.57	1.13	2.81	1.21	-1.72	0.09
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.19	1.11	2.19	1.08	-0.42	0.34

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน
ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของช่างอุตสาหกรรม สูงกว่าพาณิชยกรรม เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 1 และ ข้อ 2 นอกนั้น
ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน จำแนกตาม ประเภทวิชา

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรระยะสั้น ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน	ช่างอุตสาหกรรม		พาณิชยกรรม		t	p
		n = 152		n = 129			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ	2.16	1.20	2.51	1.16	-2.50*	0.01
2	การจัดสภาพแวดล้อมอำนวยความสะดวก เรียนรู้ เช่น เสียง กลิ่น อากาศ แสงสว่าง	2.05	1.17	2.44	1.14	-2.81*	0.00
3	พื้นที่บริเวณการฝึกงาน	1.96	1.18	2.09	1.05	-0.93	0.35
4	ความปลอดภัยในการเรียนและ ฝึกงาน	1.85	1.14	1.98	1.02	-1.04	0.30
5	สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ห้องสุขา	2.38	1.08	2.45	0.91	-0.57	0.57
6	บรรยากาศความร่มรื่นของสถานที่ เรียน	2.08	1.11	2.58	1.20	-3.65*	0.00
7	การจัดทางเดินเชื่อมต่ออาคารและ อาคารอื่นๆ	2.16	1.15	2.34	0.99	-1.42	0.16
8	สถานที่พักหรือเรียน เช่น ร่มไม้ มุมความรู้ ม้านั่ง สวนหย่อม	2.16	1.05	2.31	1.00	-1.24	0.22
9	สภาพห้องเรียนและ โรงฝึกงาน	2.03	1.11	2.42	1.10	-2.92*	0.00
10	การจัดระยะห่างห้องเรียนและ โรงฝึกงาน	2.03	1.17	2.24	1.00	-1.64	0.10
ค่าเฉลี่ยรวม		2.09	1.14	2.34	1.06	-1.87	0.17

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของพหุนิชยกรรม สูงกว่าช่วงอุตสาหกรรม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 1, 2, 6 และ ข้อ 9 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตาม
ประเภทวิชา

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรระยะสั้น ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ช่างอุตสาหกรรม		พาณิชยกรรม		t	p
		n = 152		n = 129			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครอบคลุมและมีความเข้าใจ	2.07	1.14	2.02	1.15	0.37	0.71
2	การส่งเสริมการเรียนการสอน โดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม	2.28	1.06	2.25	1.07	0.22	0.82
3	นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนด กิจกรรมการเรียนการสอน	2.12	1.21	2.22	1.20	-0.63	0.53
4	การใช้สื่อการเรียนการสอน	2.14	1.20	2.22	1.21	-0.55	0.58
5	การจัดสรรวัสดุฝึกกับการเรียน	2.03	1.08	2.07	1.08	-0.29	0.78
6	กิจกรรมเสริมก่อนเรียนและ หลังเรียน	2.53	1.30	2.63	1.26	-0.66	0.51
7	การใช้เอกสารประกอบการเรียน	2.10	1.24	2.30	1.22	-1.38	0.17
8	เนื้อหาวิชาที่ใหม่และเป็นปัจจุบัน	2.06	1.07	2.39	1.13	-2.49*	0.01
9	การส่งเสริมผลผลิตทางวิชาชีพ เพื่อประโยชน์ในการฝึกภาคปฏิบัติ	2.11	1.19	2.34	1.19	-1.66	0.10
10	การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ ความรู้	2.61	1.33	2.49	1.23	0.76	0.45
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.21	1.18	2.29	1.17	-0.63	0.47

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านกระบวนการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน
ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของพาณิชยกรรม สูงกว่าช่างอุตสาหกรรม
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 8

นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน จำแนกตาม ประเภทวิชา

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรระยะสั้น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	ช่างอุตสาหกรรม n = 152		พาณิชยกรรม n = 129		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ความเข้าใจหลักสูตร	2.15	1.13	2.21	1.16	-0.43	0.67
2	การเทียบโอนผลการเรียนได้	2.26	1.38	2.22	1.21	0.20	0.84
3	เนื้อหาของหลักสูตรที่เรียน	1.97	1.13	2.15	1.16	-1.27	0.21
4	หลักสูตรมีขั้นตอนการเรียนจากง่ายไปหายาก	2.00	1.05	2.05	1.04	-0.43	0.67
5	มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตลอดเวลา	2.11	1.20	2.26	1.21	-1.05	0.30
6	ความเป็นปัจจุบันของหลักสูตร	1.99	1.26	1.86	1.25	0.88	0.38
7	หลักสูตรครอบคลุมความต้องการเรียน	2.09	1.23	2.05	1.22	0.31	0.76
8	ความหลากหลายของเนื้อหาที่เรียน	2.01	1.05	2.06	1.10	-0.38	0.71
9	หลักสูตรมีการปรับปรุงตามผู้เรียนเสนอ	2.16	1.14	2.07	1.15	0.64	0.52
10	การเรียนมีให้เลือกหลายสาขาวิชา	1.82	1.27	1.95	1.25	-0.86	0.39
ค่าเฉลี่ยรวม		2.06	1.18	2.09	1.18	-0.23	0.55

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของพาณิชยกรรม สูงกว่าช่างอุตสาหกรรม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน จำแนกตามภูมิลำเนา

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรระยะสั้น	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล		t	p
		n = 150		n = 131			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านครูผู้สอน	2.08	1.10	2.29	1.28	-1.55	0.23
2	ด้านเวลาทำการเรียนการสอน	2.21	1.09	2.15	1.11	0.42	0.55
3	ด้านกระบวนการเรียนการสอน	2.25	1.17	2.23	1.19	0.15	0.68
4	ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน	2.23	1.08	2.16	1.14	0.52	0.52
5	ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	2.05	1.15	2.10	1.22	-0.26	0.66
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.16	1.12	2.19	1.19	-0.14	0.53

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาภูมิลำเนานอกเขตเทศบาล สูงกว่า
ของนักศึกษาภูมิลำเนาในเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านครูผู้สอน จำแนกตามภูมิภาค

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรระยะสั้น ด้านครูผู้สอน	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล		t	p
		n = 150		n = 131			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	คุณวุฒิครูที่ให้การอบรม ในวิชาชีพ	1.97	1.13	2.18	1.31	-1.49	0.14
2	การถ่ายทอดความรู้ ภาคทฤษฎี ของครู	2.06	1.11	2.36	1.33	-2.22*	0.03
3	การถ่ายทอดความรู้ ภาคปฏิบัติ ของครู	2.15	0.86	2.47	1.19	-2.60*	0.01
4	ครูผู้สอนแนะนำวิธีการ ประกอบอาชีพ	2.11	1.13	2.47	1.35	-2.48*	0.01
5	ครูผู้สอนแนะแนวทาง การตลาดและธุรกิจ	2.20	1.00	2.48	1.23	-2.11*	0.04
6	ความชัดเจนของเสียงในการ บรรยายของครู	2.02	1.07	2.24	1.28	-1.55	0.12
7	บุคลิกและการแต่งกายของครู ผู้สอน	1.85	1.22	1.86	1.30	-0.06	0.95
8	ความเชี่ยวชาญของครูสอน วิชาชีพ	1.99	1.16	2.15	1.21	-1.12	0.26
9	ความเอาใจใส่ของครูผู้สอน	2.13	1.19	2.26	1.25	-0.91	0.36
10	การสอนตรงและเต็มเวลา	2.29	1.12	2.43	1.31	-0.93	0.36
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.08	1.10	2.29	1.28	-1.55	0.23

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านครูผู้สอน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของนอกเขตเทศบาล สูงกว่าในเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 4 ข้อคือ ข้อ 2, 3, 4 และ ข้อ 5 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน จำแนกตามภูมิลำเนา

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรระยะสัน เวลาทำการเรียนการสอน	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล		t	P
		n = 150		n = 131			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ระยะเวลาในการจัดการเรียน การสอน	1.68	0.56	1.66	0.63	0.22	0.82
2	ระยะเวลาจัดกิจกรรม หน้าเสาธง	2.27	1.16	2.22	1.16	0.33	0.74
3	การแบ่งรอบการเรียนการสอน (เช้า บ่าย ค่ำ)	2.07	1.19	2.05	1.22	0.09	0.93
4	เวลาเริ่มเข้าเรียนของแต่ละวัน	2.19	1.17	2.08	1.13	0.80	0.42
5	เวลาเลิกเรียนของแต่ละวัน	1.95	1.18	2.05	1.23	-0.70	0.49
6	การจัดเวลาเรียนต่อเนื่อง (ต่อเนื่อง 3 ชั่วโมง)	2.30	1.01	2.35	1.17	-0.39	0.69
7	วันทำการเรียนการสอน (วันจันทร์ ถึงวันศุกร์)	2.23	1.33	2.04	1.24	1.22	0.22
8	เวลาทำการเรียนการสอน ภาคฤดู	2.28	0.97	2.19	0.98	0.77	0.44
9	เวลาทำการเรียนการสอน ภาคปฏิบัติ	2.41	1.20	2.32	1.17	0.61	0.55
10	เวลาในการทบทวนเนื้อหาวิชา ในหลักสูตร	2.76	1.17	2.58	1.16	1.29	0.20
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.21	1.09	2.15	1.11	0.42	0.55

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้าน เวลาทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน
โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของในเขตเทศบาล สูงกว่านอกเขตเทศบาล

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน จำแนกตาม
ภูมิภาค

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียน การสอน	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล		t	p
		n = 150		n = 131			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ	2.37	1.17	2.27	1.22	0.70	0.49
2	การจัดสภาพแวดล้อมต่อการ เรียนรู้ เช่น เสียง กลิ่น อากาศ แสงสว่าง	2.27	1.13	2.19	1.22	0.54	0.59
3	พื้นที่บริเวณการฝึกงาน	2.01	1.11	2.03	1.13	-0.18	0.86
4	ความปลอดภัยในการเรียนและ ฝึกงาน	1.93	1.06	1.89	1.12	0.37	0.71
5	สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ห้องสุขา	2.38	0.89	2.45	1.12	-0.59	0.56
6	บรรยากาศความร่วมมือของ สถานที่เรียน	2.39	1.14	2.21	1.21	1.28	0.20
7	การจัดทางเดินเชื่อมอาคาร และอาคารอื่น ๆ	2.29	1.06	2.18	1.11	0.85	0.40
8	สถานที่พักหรือเรียน เช่น ร่มไม้ มุมความรู้ ม้านั่ง สวนหย่อม	2.26	0.99	2.19	1.07	0.56	0.57
9	สภาพห้องเรียนและ โรงฝึกงาน	2.27	1.14	2.15	1.09	0.91	0.36
10	การจัดระยะห่างห้องเรียนและ โรงฝึกงาน	2.17	1.07	2.07	1.13	0.80	0.43
ค่าเฉลี่ยรวม		2.23	1.08	2.16	1.14	0.52	0.52

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน
โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของในเขตเทศบาล สูงกว่านอกเขตเทศบาล

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกตาม
ภูมิภาค

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรระยะสั้น ด้านกระบวนการเรียน การสอน	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล		t	p
		n = 150		n = 131			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนครอบคลุมและมีความ เข้าใจ	1.97	1.11	2.12	1.18	-1.09	0.28
2	การส่งเสริมการเรียนการสอน โดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม	2.29	1.05	2.24	1.07	0.39	0.69
3	นักศึกษามีส่วนร่วมในการ กำหนดกิจกรรมการเรียน การสอน	2.19	1.21	2.12	1.21	0.49	0.62
4	การใช้สื่อการเรียนการสอน	2.22	1.30	2.14	1.09	0.57	0.57
5	การจัดสรรวัสดุฝึกกับการเรียน	2.06	1.08	2.04	1.08	0.17	0.87
6	กิจกรรมเสริมก่อนเรียนและ หลังเรียน	2.55	1.21	2.60	1.36	-0.27	0.78
7	การใช้เอกสารประกอบ การเรียน	2.19	1.22	2.20	1.26	-0.08	0.94
8	เนื้อหาวิชาที่ใหม่และเป็น ปัจจุบัน	2.28	1.09	2.13	1.14	1.13	0.26
9	การส่งเสริมผลผลิตทางวิชาชีพ เพื่อประโยชน์ในการฝึก ภาคปฏิบัติ	2.23	1.18	2.19	1.21	0.30	0.77
10	การเชิญวิทยากรภายนอกมา ให้ความรู้	2.54	1.25	2.56	1.33	-0.16	0.87
ค่าเฉลี่ยรวม		2.25	1.17	2.23	1.19	0.15	0.68

* $P \leq .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านกระบวนการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน
โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของในเขตเทศบาล สูงกว่านอกเขตเทศบาล
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน จำแนกตาม
ภูมิภาค

ข้อ	ปัญหาหลักสูตรระยะสั้น ด้านหลักสูตรการเรียน การสอน	ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล		t	p
		n = 150		n = 131			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ความเข้าใจหลักสูตร	2.16	1.06	2.20	1.23	-0.28	0.78
2	การเทียบโอนผลการเรียนได้	2.27	1.28	2.21	1.34	0.34	0.74
3	เนื้อหาของหลักสูตรที่เรียน	2.07	1.10	2.04	1.19	0.21	0.84
4	หลักสูตรมีขั้นตอนการเรียน จากง่ายไปหายาก	2.03	1.06	2.02	1.03	0.14	0.89
5	มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ตลอดเวลา	2.15	1.16	2.20	1.26	-0.31	0.75
6	ความเป็นปัจจุบันของหลักสูตร	1.87	1.26	2.00	1.25	-0.84	0.40
7	หลักสูตรครอบคลุม ความต้องการเรียน	1.98	1.17	2.18	1.27	-1.34	0.18
8	ความหลากหลายของเนื้อหา ที่เรียน	2.00	1.07	2.08	1.08	-0.59	0.55
9	หลักสูตรมีการปรับปรุง ตามผู้เรียนเสนอ	2.11	1.08	2.13	1.21	-0.17	0.87
10	การเรียนมีให้เลือกหลายสาขา วิชา	1.83	1.23	1.92	1.30	-0.60	0.55
ค่าเฉลี่ยรวม		2.05	1.15	2.10	1.22	-0.26	0.66

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน
หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ของ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน
โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของนอกเขตเทศบาล สูงกว่าในเขตเทศบาล
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านครูผู้สอน
  - 1.1 ควรสอดแทรกจริยธรรมในการสอนด้วย ร้อยละ 45
  - 1.2 ควรใส่ใจนักศึกษาเหมือนกันทุกคน ร้อยละ 37
  - 1.3 ควรเพิ่มความรู้ทางวิชาการใหม่ ๆ ร้อยละ 11
2. ด้านเวลาทำการเรียนการสอน
  - 2.1 ควรมีห้องจัดทำกิจกรรมระหว่างรอเรียน ร้อยละ 9
  - 2.2 ควรมีการจัดสอนช่วงวันหยุด ร้อยละ 7
3. ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน
  - 3.1 ควรมีที่พักใต้ต้นไม้เพิ่มอีก ร้อยละ 19
  - 3.2 ควรมีห้องเรียนที่ป้องกันขุงได้ในการเรียนภาคค่ำ ร้อยละ 17
  - 3.3 ควรแยกห้องเรียนคนตรีไว้อาคารอื่นที่ไม่รบกวนห้องเรียนอื่น ร้อยละ 15
  - 3.4 ควรมีอากาศถ่ายเทได้ดี ร้อยละ 12
4. ด้านกระบวนการเรียนการสอน
  - 4.1 ควรจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอ ร้อยละ 23
5. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน
  - 5.1 ควรมีหลักสูตรหลากหลายตามเหตุการณ์ปัจจุบัน ร้อยละ 42
  - 5.2 ควรมีหลักสูตรที่เป็นปัจจุบันและสามารถเรียนรู้ได้กว้าง ๆ ร้อยละ 28
  - 5.3 ควรให้ความรู้ในเรื่องการเทียบโอนรายวิชาให้ชัดเจน ร้อยละ 24
  - 5.4 ควรเพิ่มภาษาญี่ปุ่น ร้อยละ 21

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ตัวแปรที่ใช้ศึกษาที่เป็นตัวแปรอิสระมี 4 ตัวแปร คือ เพศ อายุ ประเภทวิชา และภูมิลำเนา ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มประชากร คือ นักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 โดยสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง 281 คน ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม 5 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน และ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ตามความคิดเห็นของนักศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ ประเภทวิชาและภูมิลำเนา

5.2 สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแตกต่างกันเป็นรายด้านและภาพรวม
2. นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแตกต่างกันเป็นรายด้านและภาพรวม
3. นักศึกษาที่เรียนประเภทวิชาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแตกต่างกันเป็นรายด้านและภาพรวม
4. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแตกต่างกันเป็นรายด้านและภาพรวม

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ นักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 เรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 281 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
  - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
  - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
  - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำหนังสืออนุญาตจากกรมอาชีวศึกษา เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้ใช้สถิติ ดังนี้ หากำร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่า t-test

5.4 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน สรุปได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษา จำนวน 281 คน เป็นชาย จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 52.30 หญิง จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 47.70 มีอายุต่ำกว่า 16 ปี จำนวน 97 คน ร้อยละ 34.5 อายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป จำนวน 184 คน ร้อยละ 65.5 เรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 152 คน ร้อยละ 54.1 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 129 คน ร้อยละ 45.9 มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 150 คน ร้อยละ 53.4 และมีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตเทศบาล จำนวน 131 คน ร้อยละ 46.6

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน

วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม โดยภาพรวม 5 ด้าน อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านสถานที่

ทำการเรียนการสอน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนและด้านหลักสูตรการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันด้านครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยเรียงลำดับแรกอยู่ในระดับน้อย คือ การสอนตรงและเต็มเวลา อันดับสุดท้ายอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ บุคลิกและการแต่งกายของครูผู้สอน

ด้านเวลาทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันด้านเวลาทำการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยเรียงลำดับแรกอยู่ในระดับปานกลาง คือ เวลาในการทบทวนเนื้อหาวิชาในหลักสูตร อันดับสุดท้ายอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน

ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยเรียงลำดับแรกอยู่ในระดับน้อย คือ สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ห้องสุขา อันดับสุดท้ายอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ความปลอดภัยในการเรียนและฝึกงาน

ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันด้านกระบวนการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยเรียงลำดับแรกอยู่ในระดับปานกลาง คือ กิจกรรมเสริมก่อนเรียนและหลังเรียน อันดับสุดท้ายอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครอบคลุมและมีความเข้าใจ

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันด้านหลักสูตรการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยเรียงลำดับแรกอยู่ในระดับน้อย คือ การเทียบโอนผลการเรียนได้ อันดับสุดท้ายอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ การเรียนมีให้เลือกหลายสาขาวิชา

ตอนที่ 3

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตร วิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ด้านสถานที่ทำการเรียน การสอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

จำแนกตามเพศ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านครูผู้สอน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของเพศชาย สูงกว่าเพศหญิง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแตกต่างกัน 2 ข้อ คือครูผู้สอนแนะนำวิธีการประกอบอาชีพ และครูผู้สอนแนะนำแนวทางการตลาดและธุรกิจ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ด้านเวลาทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ย ของเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแตกต่างกัน 2 ข้อ คือ ระยะเวลาในการจัด การเรียนการสอน และระยะเวลาจัดกิจกรรมหน้าเสาธง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแตกต่างกัน 1 ข้อ คือ เนื้อหาวิชา ที่ใหม่และเป็นปัจจุบัน

ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแตกต่างกัน 4 ข้อ คือ สภาพ โดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ การจัดสภาพแวดล้อมอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ เช่น เสียง กลิ่น อากาศ แสงสว่าง บรรยากาศความร่มรื่นของสถานที่เรียน และสภาพห้องเรียนและโรงฝึกงาน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อไม่แตกต่างกันทุกข้อ

จำแนกตามอายุ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุ 16 ปี ขึ้นไปสูงกว่านักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี เมื่อพิจารณารายข้อดังนี้

ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านครูผู้สอน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี สูงกว่าของนักศึกษาที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ด้านเวลาทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่าง โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี สูงกว่าของนักศึกษาที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแตกต่างกัน 2 ข้อ คือ ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน และระยะเวลาจัดกิจกรรมหน้าเสาธง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไปสูงกว่าของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป สูงกว่าของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป สูงกว่าของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อไม่แตกต่างกันทุกข้อ

จำแนกตามอายุประเภทวิชา พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาพาณิชยกรรมสูงกว่าของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม เมื่อพิจารณารายด้านดังนี้

ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านครูผู้สอน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม สูงกว่าของนักศึกษาพาณิชยกรรม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแตกต่างกัน 2 ข้อ คือ ครูผู้สอนแนะนำวิธีการประกอบอาชีพและครูผู้สอนแนะนำแนวทางการตลาดและธุรกิจ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ด้านเวลาทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาพาณิชยกรรมเท่ากับของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแตกต่างกัน 2 ข้อ คือระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน และระยะเวลาจัดกิจกรรมหน้าเสาธง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาพาณิชยกรรม สูงกว่าของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แตกต่างกัน 4 ข้อ คือ สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ การจัดสภาพแวดล้อมต่อการเรียนรู้ เช่น เสียง กลิ่น อากาศ แสงสว่าง บรรยากาศความร่วมมือรื้อนของสถานที่เรียน และสภาพห้องเรียนและโรงฝึกงาน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาพาณิชยกรรมสูงกว่าของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแตกต่างกัน คือ เนื้อหาวิชาที่ใหม่และเป็นปัจจุบัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาพาณิชยกรรม สูงกว่าของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อไม่แตกต่างกันทุกข้อ

จำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตเทศบาลสูงกว่าของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาล เมื่อพิจารณารายด้านดังนี้

ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านครูผู้สอน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาลสูงกว่าของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แตกต่างกัน 4 ข้อ คือ การถ่ายทอดความรู้ภาคทฤษฎีของครู การถ่ายทอดความรู้ภาคปฏิบัติของครู ครูผู้สอนแนะนำวิธีการประกอบอาชีพ และครูผู้สอนแนะนำแนวทางการตลาดและธุรกิจ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ด้านเวลาทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่าง โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาลสูงกว่าของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาลสูงกว่าของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาลสูงกว่าของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อไม่แตกต่างกันทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตเทศบาลสูงกว่าของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อไม่แตกต่างกันทุกข้อ

5.5 อภิปรายผล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ในเรื่องข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า นักศึกษาที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป มากกว่านักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี อาจเป็นสาเหตุเพราะวัยของนักศึกษา 16 ปีขึ้นไป มีความสนใจในการศึกษาหาความรู้วิชาชีพมาก สอดคล้องกับแนวคิดของประยูร ศรีประสาธน์และชนิดา รัศมีพลเมืองว่า จัดทำการฝึกอบรมวิชาชีพแขนงต่าง ๆ นอกกระบบโรงเรียนแก่ประชาชนที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาลสูงกว่านอกเขตเทศบาล อาจเป็นเพราะจากการจัดการเรียนการสอนในบางครั้งทางวิทยาลัยจำเป็นต้องจัดผู้เข้ารับการอบรมพักค้างในสถานศึกษา โดยจัดบริการที่พักและอาหารให้ ดังเช่น การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเกษตรกรรม กองวิทยาลัยเกษตรกรรม จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาที่มาศึกษายังวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมมาอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลมากกว่านอกเขตเทศบาล

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน

จากการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม โดยภาพรวม 5 ด้าน อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ทางวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน เป็นวิทยาลัยที่มีการวางแผนงานที่ดี มีการสำรวจความต้องการของผู้เรียนและชุมชนในท้องถิ่น และมีการจัดสรรงบประมาณเพียงพอในการบริหารงาน มีการจัดบุคลากรอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ มีการจัดวัสดุ-ครุภัณฑ์เสริมตามแผนในแต่ละปีงบประมาณ มีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน และพัฒนาหลักสูตรให้ใหม่และเหมาะสมกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น ตลอดเวลา สอดคล้องกับแนวความคิดของ เมธี ปิณฑนานนท์ (2533 : 111-112) กล่าวว่า การส่งเสริมให้ครูอาจารย์ด้านวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาและ โดยเฉพาะกิจกรรมที่ครูอาจารย์มีส่วนจัดขึ้นหรือเป็นผู้กระทำ ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ได้เยี่ยมชมชั้นเรียนของครูเพื่อเรียนรู้ทักษะเบื้องต้น และสิ่งที่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียน หาหนทางที่จะไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำให้ครูอาจารย์ได้ร่วมมือและประสานงานกันในเรื่องการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ดีขึ้นและ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 91) กล่าวว่า การสอนเป็นภาระและหน้าที่หลักของครูไม่ว่าจะเป็นการสอนในระดับใด นอกจากนี้ครูเองยังเป็นปุษนียะบุคคลที่มีจรรยา มารยาท และวินัยกำกับอยู่ด้วย ในด้านการสอนนั้นเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน จึงมักเรียกรวมกันว่า การเรียนการสอน จุดมุ่งหมายของการสอนนอกจากเป็นการให้วิชาความรู้ และยังเป็นการฝึกประสบการณ์ให้กับผู้เรียนด้วย ขั้นตอนในการสอนมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการสอน ระหว่างสอนและประเมินผล ทฤษฎีการสอนจะช่วยให้ครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนได้ดีขึ้น วิธีสอนมีหลายวิธี แต่ละวิธีจะมีข้อดีและข้อจำกัด การเลือกวิธีสอนครูควรใช้หลาย ๆ วิธีผสมผสานกัน โดยมีหลักในการเลือกโดยคำนึงถึง วัตถุประสงค์ของวิชา เนื้อหาวิชา ความถนัดของผู้สอน ความเหมาะสมกับผู้เรียน ตลอดจนเวลา จำนวนผู้เรียนและสื่อการสอน และ ชิดชงค์ ส.นันทนาเนตร และ ศิริบุญ จงวิทย์ (2536 : 54) กล่าวว่า หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น คือการสอนในช่วงเวลาจำกัด เนื้อหาจบในตัวและต้องบรรลุวัตถุประสงค์ในเวลาที่ยก้กด้วยคุณค่าของเวลาและกระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่สำคัญต่อผู้เรียน ผู้ที่เรียนไม่ทันเพื่อน จะไม่ยอมเรียน เพราะจะเพิ่มความไม่ยอมเรียน เลิกเรียน ไปเลยเพราะฉะนั้นผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีเวลายืดหยุ่นในการพัฒนาทักษะของเขา

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน มีรายละเอียดดังนี้

ด้านครูผู้สอน

ครูผู้สอนแนะนำวิธีการประกอบอาชีพและแนะแนวทางการตลาด ด้านครูผู้สอน นั้น โดยภาพรวมวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมได้ มีแผนการจัดอัตราค่าจ้างด้านนี้ตามระยะเวลาที่มีการจัดตารางการสอนอย่างเป็นระบบ และจัดทำล่วงหน้าก่อนเปิดทำการเรียนการสอนเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การสอนตรงและเต็มเวลา บุคลิกและการแต่งกายของครูผู้สอนที่ทางวิทยาลัยฯ จะต้องนำมาวางแผนและสนับสนุน

ด้านเวลาทำการเรียนการสอน

นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ในเรื่องเวลาในการทบทวนเนื้อหาวิชาในหลักสูตรเป็นอันดับที่ 1 เวลาทำการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ เป็นอันดับที่ 2 และการจัดเวลาเรียนต่อเนื่อง (ต่อเนื่อง 3 ชั่วโมง) เป็นอันดับที่ 3

ในเรื่องของเวลาในการทบทวนเนื้อหาวิชาในหลักสูตร เป็นปัญหาแรกนั้น อาจเนื่องมาจากสาเหตุที่ครูมีเวลาในการสอนเพียงวันละ 3 ชั่วโมงต่อวัน บางเรื่องของเนื้อหาวิชาไม่สามารถสอนให้จบภายใน 3 ชั่วโมงได้ จึงทำให้การเรียนการสอนไม่ต่อเนื่อง หรือระหว่างฝึกภาคปฏิบัติเวลาไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการฝึก 3 ชั่วโมงต่อวัน เป็นเวลาที่น้อยสำหรับช่างอุตสาหกรรม จึงทำให้ไม่มีเวลาในการทบทวนเนื้อหาวิชาในหลักสูตรได้

เวลาทำการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ เป็นปัญหาที่นักศึกษาจัดเป็นปัญหาอันดับที่ 2 อาจเป็นสาเหตุเพราะว่า การฝึกภาคปฏิบัติทุกครั้งจะต้องเตรียมเครื่องมือเครื่องจักร และหลังเลิกการฝึกปฏิบัติในแต่ละวันจะต้องเก็บและทำความสะอาด จึงทำให้เวลาในการทำงาน หรือในการฝึกปฏิบัติสั้นลง อีกทั้งเนื้อหาวิชาบางเรื่องไม่สามารถฝึกปฏิบัติได้ภายใน 3 ชั่วโมง ต่อวันได้ บางครั้งในการฝึกปฏิบัติผู้เรียนจะมีความตั้งใจเป็นพิเศษเพราะมีความชอบเป็นพื้นฐาน ทำให้การฝึกปฏิบัติเกิดการฝึกปฏิบัติติดพันต่อเนื่อง ไม่อยากเลิกภายใน 3 ชั่วโมงต่อวัน

การจัดเวลาเรียนต่อเนื่อง ปัญหานี้ นักศึกษาอาจจะมีความต้องการใน 2 ลักษณะคือ มีความต้องการหยุดพักไม่ต่อเนื่อง 3 ชั่วโมงและมีความต้องการเวลาเรียนต่อเนื่อง

จากความคิดเห็นผู้ที่ต้องการหยุดพักไม่ต่อเนื่อง 3 ชั่วโมง ส่วนใหญ่ต้องการพักสายตา เช่น กลุ่มประเภทวิชาพาณิชยกรรมที่ต้องต้องฝึกพิมพ์ดีดนาน ๆ กลุ่มวิชาด้านคอมพิวเตอร์ที่ต้องมองจอภาพนาน ๆ เป็นต้น และจากผู้ที่มีความต้องการเวลาเรียนต่อเนื่อง 3 ชั่วโมง ส่วนใหญ่เกิดความชอบและความต้องการฝึกนาน ๆ เช่น กลุ่มประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ที่ต้องเรียนขับรถยนต์ ฝึกถอดประกอบ ฝึกซ่อมเครื่องเสียง เครื่องรับวิทยุ-โทรทัศน์ ช่างภาพ ช่างเชื่อมโลหะที่ต้องการทำงานให้เสร็จ เป็นต้น

ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน

ในด้านสถานที่ทำการเรียนการสอนนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นกับการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ห้องสุขา เป็นลำดับที่ 1 สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ เป็นอันดับที่ 2 และบรรยากาศความร่มรื่นของสถานที่เรียนเป็น อันดับที่ 3

สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ห้องสุขา ทางวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมได้จัดไว้ตามอาคารเรียนและโรงฝึกงาน อย่างเพียงพอต่อการใช้งานของนักศึกษา แต่เป็นปัญหาที่นักศึกษากลามจัดเป็นค่าเฉลี่ยอันดับที่ 1 นั้น อาจมาจากสาเหตุที่ ทางวิทยาลัยฯ มีการจัดการเรียนการสอนกับบุคคลหลายประเภท เช่น นักศึกษาจากโรงเรียนมัธยมจากนักศึกษาวิทยาลัยอื่น ๆ จากข้าราชการ ผู้มีอาชีพและประชาชนทั่วไป ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ทั้งหญิงและชาย จึงทำให้การดูแลในด้านความสะดวก ความเรียบร้อยสวยงามไม่เพียงพอ เช่นการขีดเขียนบนผนัง กั้นบุหรีตามพื้น กระดาษชำระหมด อากาศถ่ายเทไม่สะดวกทำให้มีกลิ่น ส่วนน้ำดื่ม อาจมาจากมีจุดค้ำน้ำน้อยไป ความสะอาดของสถานที่ติดตั้ง มีแก้วน้ำไม่เพียงพอ ความนำใช้น้ำดื่มของแต่ละบุคคลแต่ละระดับไม่เหมือนกัน

สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมมีสภาพโดยทั่วไปดี มีที่ตั้งอยู่ในชุมชน การเดินทางสะดวกอยู่ในระดับค่อนข้างสะดวก แต่นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเป็นอันดับที่ 2 อาจเป็นเพราะ วิทยาลัยฯ ทำการเรียนการสอนมานานอาคารเรียน โรงฝึกงานก่อสร้าง

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มานานจึงเก่า และทางวิทยาลัยฯ อยู่ในระหว่างกำลังปรับปรุงสิ่งแวดล้อมใหม่ เช่น เปลี่ยนแปลงทางเดิน ถนน ก่อสร้างอาคารเพิ่มเติม จึงทำให้สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ บางส่วนอยู่ในสภาพที่ไม่สวยงาม และลำบากต่อการสัญจรระหว่างอาคาร อีกทั้งกำลังเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาไม่เพียงพอต่อพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบ เนื่องจากเจ้าหน้าที่มีหน้าที่มากกว่าหนึ่งเรื่อง

บรรยากาศความร่วมมือรื้อฟื้นของสถานที่เรียน นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเป็นอันดับที่ 3 อาจเนื่องมาจากตามอาคารขาดพื้นที่ สีเขียว ขาดความร่วมมือ และความสดชื่นของไม้ดอกไม้ประดับ ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ในด้านกระบวนการเรียนการสอน นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ในเรื่องกิจกรรมเสริมก่อนเรียน เป็นลำดับที่ 1 การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้เป็นลำดับที่ 2 และการส่งเสริมการเรียนการสอนโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมเป็นลำดับที่ 3

ในส่วนของกิจกรรมเสริมก่อนเรียนและหลังเรียน อาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่มีความมั่นใจที่จะนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง จึงต้องการให้ครูผู้สอนใช้เวลาเพื่อการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ ประกอบกับหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันที่มีเวลาเรียนน้อย ผู้ตอบแบบสอบถามจึงมีความคาดหวังในเรื่องของการเรียนรู้เนื้อหาวิชาในหลักสูตร ส่วนเรื่องการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ และการเสริมการเรียนการสอนโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมนั้น เนื่องจากผู้เรียนมีภูมิหลังในการเข้าเรียน โดยมีแรงบันดาลใจในการประกอบอาชีพเป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ตติยา มานิตกุล (2536 : 12) ที่ได้กล่าวถึง ภูมิหลังเกี่ยวกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความปรารถนาที่จะให้ครูผู้สอน เชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้และส่งเสริมการเรียนการสอนโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม เพื่อผู้เรียนจะได้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

ส่วนของปัญหาเรื่องกิจกรรมเสริมก่อนเรียนและหลังเรียน อาจเนื่องจากนักศึกษาเรียนอยู่ในเกณฑ์ไม่ดีเท่าที่ควร และผู้สอนมีเวลาไม่เพียงพอสำหรับผู้เรียน ทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาบางอย่างให้แก่ผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิดขง ส.นันทนานนตร และศิริบุญวรวิทย์เวศน์ (2536 : 53-55) ได้กล่าวไว้ ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนไม่ได้ร่วมกิจกรรม จึงทำให้มีปัญหาในส่วนนี้ ในส่วนของการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้รู้นั้น เนื่องด้วยการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน เป็นการสอนในช่วงเวลาจำกัด เนื้อหาจบในตัวและต้องบรรลุวัตถุประสงค์ในเวลาที่ยากัด (ชิดขง ส.นันทนานนตร และศิริบุญ วรวิทย์เวศน์. 2536) ตามข้อจำกัดที่มีในหลักสูตรนี้ ทำให้การส่งเสริมการเรียนการสอนโดยสอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม แต่ผู้สอนก็ได้ปรับวิธีการสอนโดยการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมในการเรียนการสอนได้

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนจากการนำเอาหลักสูตรระยะสั้นมาใช้จัดการเรียนการสอนในการฝึกอบรมแต่ละรายวิชาเป็นเวลา 6 ถึง 225 ชั่วโมง นักศึกษาต้องเดินทางมาเรียน การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนนั้นวิทยาลัยฯ มีการจัดหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 225 ชั่วโมง หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 6-150 ชั่วโมง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.สะสมหน่วยกิตเป็นหลักสูตรที่เรียนในแบบ การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นสะสมรายวิชาเข้าสู่หลักสูตร (ปวช.) หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทวิภาคี เป็นหลักสูตรที่เรียนในแบบการเรียนการสอนหลักสูตร วิชาชีพระยะสั้นร่วมกับสถานประกอบการในการจัดการเรียนการสอน)นอกจากนี้หลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้นที่จัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนมนี้เป็นหลักสูตรที่กำหนดขึ้นเอง เพื่อใช้ฝึกวิชาชีพให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาและประชาชนทั่วไปที่มีความประสงค์ที่จะนำความรู้ ความชำนาญจากวิชาชีพที่ตนเองเรียน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันสามารถปฏิบัติงานได้เมื่อครบ หลักสูตร และมีนักการศึกษากล่าวสอดคล้องคือ เมธิ ปิลันธนานนท์ (2533 : 45) กล่าวว่า หลักสูตร สร้างขึ้นเพื่อครอบคลุมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์อย่าง ที่ทางสถานศึกษากำหนดและจัดทำขึ้น ส่วนการสอนนั้นจะมุ่งที่การส่งต่อถ่ายทอดและสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ที่หลักสูตรกำหนดไว้ให้ กับผู้เรียน จึงสามารถจำกัดความได้ว่า การสอนเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ได้มีการ วางแผนไว้ เพื่อให้การเรียนรู้ได้ผลตามที่มุ่งประสงค์ และ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 19-20) กล่าวว่า การดำเนินงานการสอนตามหลักสูตร โดยการดูแลให้การสอนเป็นไปตามโครงการสอน ในแต่ละวิชา เป็นการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทางด้านวิชาการ ได้แก่ การจัดโครงการสอนซ่อมเสริม โครงการส่งเสริมเด็กเรียนดีโครงการ ส่งเสริมการค้นคว้าด้วยตนเอง การจัดชุมนุมต่างๆ มีการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ การส่งเสริม ให้มีการให้บริการเกี่ยวกับสื่อการสอน ช่วยเหลือครูในด้านการสอนและอุปกรณ์ต่าง ๆ มีการจัด รวบรวมเอกสารคำสอน คู่มือครู รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พงษ์ ราชศิริธนะ (2530 : 87-90) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการเรียนการสอน วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตรนั้นผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือประกอบ อาชีพปานกลาง ก่อนไปทางน้อยผู้เรียนต้องการให้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความเกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวัน โดยให้มีการฝึกภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี และต้องการเรียนเพื่อนำความรู้ไปเป็น พื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคตเป็นส่วนใหญ่

ตอนที่ 3

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตร วิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ด้านสถานที่ทำการเรียน การสอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

จำแนกตามเพศ

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตร วิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นในเรื่องคุณวุฒิครู การถ่ายทอดความรู้ ความชัดเจน ในการบรรยาย บุคลิกการแต่งกาย การตรงต่อเวลาความชำนาญและการเอาใจใส่ของครูผู้สอน การจัดเวลาเรียนที่เหมาะสม การจัดกิจกรรมที่มึ้นักศึกษามีส่วนร่วม การจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ การเรียน การใช้สื่อ การส่งเสริมให้นักศึกษาคิดเป็นทำเป็นส่งเสริมผลผลิตทางวิชาการสอดคล้อง กับแนวคิด ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 91) กล่าวว่า การสอนเป็นภาระและหน้าที่หลักของครู ไม่ว่าจะเป็นการสอนในระดับใด นอกจากนี้ครูเองยังเป็นปวงนิยะบุคคลที่มีจรรยา มารยาท และวินัย กำกับอยู่ด้วย ในด้านการสอนนั้นเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน จึงมักเรียกรวมกันว่า การเรียนการสอน จุดมุ่งหมายของการสอนนอกจากเป็นการให้วิชาความรู้ และยังเป็นการศึกษา ประสพการณ์ให้กับผู้เรียนด้วย ขั้นตอนในการสอนมี 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนเตรียมการสอน ระหว่างสอน และประเมินผล ทฤษฎีการสอนจะช่วยให้ครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนได้ดีขึ้น วิธีสอนมีหลาย วิธี

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าของเพศชาย ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอนนักศึกษหญิงต้องการให้จัดสิ่งแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยให้ดีขึ้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านครูผู้สอนของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะทางวิทยาลัยฯ จัดสรรครูผู้สอนเข้าสอนตรงตามวุฒิและความสามารถในสาขาวิชาที่มีการทำการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของเพศชายสูงกว่าของเพศหญิง ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักศึกษาชายต้องการให้ครูผู้สอนแนะนำการประกอบอาชีพและแนะแนวทางการตลาดและธุรกิจ เพื่อจะสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

ด้านเวลาทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกันโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าทางวิทยาลัยฯ มีการจัดเวลาการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบให้เหมาะสมเวลากับ เนื้อวิชาที่เรียน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าของเพศชาย ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักศึกษาต้องการระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนและระยะเวลาจัดกิจกรรม

ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นเพราะว่า ทางวิทยาลัยฯ จัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ห้องสุขา จัดสภาพโดยทั่วไปของ วิทยาลัยฯ ได้ดี

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าของเพศชาย ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ การจัดสภาพเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ บรรยากาศความร่วมมือรื้อนของ สถานที่เรียนและสภาพห้องเรียน โรงฝึกงานที่แตกต่าง

ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าทางวิทยาลัยฯ มีการจัดงบประมาณสนับสนุนในการสรรหาวัสดุฝึก สื่อการเรียน การสอน และส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าของเพศชาย ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักศึกษาหญิงมีความต้องการเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่ใหม่และเป็นปัจจุบัน

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นเพราะว่า ทางวิทยาลัยฯ จัดการเรียนการสอนการเทียบประสบการณ์การเรียน การเทียบโอน ผลการเรียน การเรียนมีหลากหลายรูปแบบหลายรายวิชา

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าของเพศชาย ทั้งนี้ เป็นเพราะว่า นักศึกษาต้องการเทียบโอนผลการเรียนได้

จำแนกตามอายุ

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน ระยะเวลาจัดกิจกรรมแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวความคิดของ เมธี ปิลันธนานนท์ (2533 : 111-112) กล่าวว่า การส่งเสริมให้ครูอาจารย์ด้านวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา และโดยเฉพาะกิจกรรมที่ครูอาจารย์มีส่วนจัดขึ้นหรือเป็นผู้กระทำ ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ได้เยี่ยมชมชั้นเรียนของครู เพื่อเรียนรู้ทักษะเบื้องต้น และสิ่งที่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียน หาหนทางที่จะทำให้ครูอาจารย์ได้ร่วมมือและประสานงานกันในเรื่องการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ดีขึ้น จิตขงค์ ส.นันทนาเนตร และศิริบุญ จงวิทย์ (2536 : 54) กล่าวว่า หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน คือ การสอนในช่วงเวลาจำกัด เนื้อหาจบในตัวและต้องบรรลุวัตถุประสงค์ในเวลาจำกัดด้วยคุณค่าของเวลาและกระบวนการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ผู้ที่เรียนไม่ทันเพื่อน จะไม่ยอมเรียน เพราะจะเพิ่มความไม่ชอบใจเรียน เลยเลิกเรียนไปเลยเพราะฉะนั้นผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีเวลายืดหยุ่น ในการพัฒนาทักษะของเขา

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี สูงกว่าของนักศึกษา อายุ 16 ปีขึ้นไป ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ด้านเวลาทำการเรียนการสอนนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี ต้องการให้จัดระยะเวลาในการเรียนการสอน ระยะเวลาจัดกิจกรรมหน้าเสาธง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านครูผู้สอนของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะทางวิทยาลัยฯ จัดสรรครูผู้สอนตรงและเต็มเวลาและมีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี สูงกว่าอายุ 16 ปี ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี ต้องการให้ครูผู้สอนที่มีวุฒิครู การถ่ายทอดความรู้ การแนะนำการประกอบอาชีพแนะแนวทางการตลาดและธุรกิจ ความเอาใจใส่และการตรงต่อเวลา ของครู

ด้านเวลาทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าทางวิทยาลัยฯ จัดระยะเวลาที่เหมาะสม มีกิจกรรมต่อเนื่อง เวลาเริ่มเรียนและเวลา เลิกเรียนพอดีกับการเรียนในแต่ละวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี สูงกว่าอายุ 16 ปี ขึ้นไป ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี ต้องการจัดระยะเวลาที่เหมาะสม มีกิจกรรมต่อเนื่อง เวลาเริ่มเรียนและเวลาเลิกเรียนพอดีกับการเรียนในแต่ละวัน

ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าทางวิทยาลัยฯ สนับสนุนด้านวัสดุฝึก สื่อการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุ 16 ปี ขึ้น สูงกว่านักศึกษาที่มีอายุ 16 ปี ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักศึกษามีความต้องกรมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียน การใช้เอกสารประกอบการสอน

ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ทางวิทยาลัยฯ จัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ห้องสุขา จัดสภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ ได้ดี

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุ 16 ปี ขึ้น ไปสูงกว่าของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สภาพโดยทั่วไปจัดสภาพเอื้ออำนวยต่อการเรียนมีความร่มรื่นของสถานที่เรียนและสภาพห้องเรียน โรงฝึกงาน

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีอายุต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การจัดการเทียบประสบการณ์การเรียน การเทียบโอนผลการเรียน การเรียนมีหลากหลายสาขาวิชา

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีอายุ 16 ปี ขึ้น ไป สูงกว่านักศึกษาที่มีอายุ ต่ำกว่า 16 ปี ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ความเข้าใจในหลักสูตร ขั้นตอนของหลักสูตร การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การมีให้เลือกเรียนได้หลายวิชา

จำแนกตามประเภทวิชา

ผลการวิจัยพบว่า พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องคุณวุฒิครู การถ่ายทอดความรู้ ความชัดเจนในการ เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า บรรยาย บุคลิกกรแต่งกาย การตรงต่อเวลาการเอาใจใส่ของครูผู้สอน การจัดกิจกรรมนักศึกษา ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเบื้องเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษามีส่วนร่วม การจัดสรรงบประมาณด้านวัสดุอุปกรณ์การเรียน การใช้สื่อและการส่งเสริมให้นักศึกษาทำผลผลิตทางวิชาการ สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 17-18) กล่าวว่า การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดีและสามารถปฏิบัติได้ จะต้องมีการจัดตารางสอนเป็นการกำหนดวิชา เวลา ผู้สอน ตลอดจนผู้เรียนในแต่ละรายวิชา การจัดชั้นเรียนการประสานฝ่ายอาคารสถานที่ รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในห้องเรียน การจัดครูเข้าสอน การพิจารณาถึงความพร้อมของสถานศึกษา ความพร้อมของบุคลากรรวมถึงการเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วยสอน การจัดแบบเรียนครูใช้หนังสืออื่นเป็นหนังสือประกอบ การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวทันวิทยาการ เทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ความก้าวหน้าของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม การฝึกงานเป็นการทำให้แก่นักเรียนนักศึกษา รู้จักนำเอาทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง ทั้งยังมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นปัญหาที่แท้จริงในสาขาวิชาชีพนั้น เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เตรียมตัวที่จะออกไปเผชิญกับชีวิตจริงต่อไป

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของประเภทวิชาพาณิชยกรรมสูงกว่าประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอนนักศึกษาต้องการให้มีบรรยากาศร่มรื่นสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยให้ดีขึ้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านครูผู้สอนของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะทางวิทยาลัยฯ ได้จัดครูผู้สอนเข้าสอนตรงตามเวลา มีวุฒิและความสามารถในสาขาวิชาที่มีการทำการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมสูงกว่าของประเภทวิชาพาณิชยกรรม ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ครูผู้สอนแนะแนวทางการตลาดและธุรกิจและแนะนำการประกอบอาชีพ

ด้านเวลาทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าระยะเวลาการจัดการเรียนการสอนและระยะเวลาจัดกิจกรรมหน้าเสาธง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเท่ากับประเภทวิชาพาณิชยกรรม ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักศึกษาต้องการระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนและระยะ

เวลาจัดกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ จัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ห้องสุขา จัดสภาพเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ มีบรรยากาศร่มรื่นและสภาพห้องเรียนโรงฝึกงาน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของประเภทวิชาพาณิชยกรรมสูงกว่าประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สภาพโดยทั่วไปการจัดสภาพเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ บรรยากาศความร่มรื่นและสภาพห้องเรียนโรงฝึกงาน

ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะ มีการจัดงบประมาณสนับสนุนในการสรรหาวัสดุฝึก สื่อการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของประเภทวิชาพาณิชยกรรมสูงกว่าประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่ใหม่และเป็นปัจจุบัน

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่ใหม่การเทียบประสบการณ์การเรียน การเทียบโอน ผลการเรียน การเรียนมีหลากหลายรูปแบบ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของประเภทวิชาพาณิชยกรรมสูงกว่าประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การจัดการเรียนการสอนนักศึกษามีโอกาสเลือกเรียนได้หลากหลาย

จำแนกตามภูมิภาค

ผลการวิจัยพบว่า พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 5 ด้าน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า คุณวุฒิครู การถ่ายทอดความรู้ ความชัดเจนในการบรรยาย บุคลิกการแต่งกาย การตรงต่อเวลาการเอาใจใส่ของครูผู้สอน การจัดเวลาเรียนที่ การจัดกิจกรรมนักศึกษามีส่วนร่วม การจัดวัสดุอุปกรณ์การเรียน การส่งเสริมให้นักศึกษาคิดเป็นส่งเสริมผลผลิตของนักศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ พิเศษฐ์ เกษตรวิทิน (2535 : 46) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมวิชาชีพ ช่างตัดผม-เสริมสวย โดยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสระบุรี ไปใช้ในการประกอบอาชีพศึกษาเฉพาะกรณี นักศึกษาจากศูนย์การศึกษา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกโรงเรียนจังหวัดสระบุรี ได้ข้อคิดเห็นว่าหลักสูตรที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสระบุรี จัดสอนนั้นยังนำไปประกอบอาชีพทันทีหลังจากจบการศึกษาไม่ได้ เนื่องจากระยะเวลาสั้นเกินกว่าที่จะนำไปประกอบอาชีพได้ และขาดเนื้อหาในแนวทางในการประกอบธุรกิจ นอกจากนี้การเรียนวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพนั้น ต้องขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้เรียนด้วย หากผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่ออาชีพจะต้องกลับไปอยู่ชนบทตามเดิม ความสำเร็จในการเรียนวิชาชีพก็คงไม่ได้เกิดขึ้น

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตเทศบาลสูงกว่าของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาล ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ที่ตั้งด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน การให้จัดสิ่งแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพโดยทั่วไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านครูผู้สอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านครูผู้สอนของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะ การถ่ายทอดความรู้ของครูผู้สอน ครูผู้สอนมีวุฒิและความสามารถในสาขาวิชาที่มีกรรมการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตเทศบาลสูงกว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาล ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การถ่ายทอดความรู้ของครูผู้สอน การแนะนำการประกอบอาชีพและแนะแนวทางการตลาดและธุรกิจ

ด้านเวลาทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นเพราะว่ามีการจัดเวลาการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบกับเนื้อหาวิชาที่เรียน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาลสูงกว่าของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาล ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การทบทวนเนื้อหาในหลักสูตร การระยะเวลาต่อเนื่องในการจัดการเรียนการสอน

ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นเพราะว่า สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ บรรยากาศร่มรื่น

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาลสูงกว่าของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาล ทั้งนี้เป็นเพราะว่า โดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ การจัด

บรรยากาศความร่วมมือของสถานที่เรียนและสภาพห้องเรียน โรงฝึกงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นเพราะว่ามีการจัดงบประมาณสนับสนุนวัสดุฝึก และส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาลสูงกว่า ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตเทศบาล ทั้งนี้เป็นเพราะว่า มีกิจกรรมเสริมในการเรียนรู้ เนื้อหาวิชา

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นเพราะว่า การจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จเทียบ โอนผล การเรียนมีหลากหลาย

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนานอกเขตเทศบาลสูงกว่า ของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเทศบาล ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การเทียบโอนผลการเรียนได้

5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าวิทยาลัยสารพัดช่างควรมีการจัดการเกี่ยวกับ หลักสูตรวิชาชีพ และการจัดการด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ควรมีการอบรมด้านการพัฒนาบุคลากร พัฒนาระบบการเรียนการสอน ให้มีกิจกรรมที่หลากหลาย รวมถึงการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในการเรียนการสอน
2. ควรมีการจัดบรรยากาศของห้องเรียนให้จูงใจให้เกิดการเรียนรู้ รวมถึงการพัฒนา บริเวณรอบ ๆ วิทยาลัยฯ ให้มีความร่มรื่น มีสถานที่พักผ่อนเพียงพอ
3. ควรจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา
4. สนับสนุนให้มีการวางแผนหลักสูตรที่เหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบัน และเสนอแนวทางการเรียนการสอนในหลักสูตรให้ทันกับยุคสมัย

5.6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษา

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. กรมอาชีวศึกษาควรให้การสนับสนุนงบประมาณในด้านวัสดุอุปกรณ์เพิ่มขึ้น
2. กรมอาชีวศึกษาควรมีนโยบายสนับสนุนการวางแผนการวิเคราะห์หลักสูตรวิชาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
 ที่เหมาะสมกับยุคสมัย เพื่อวางแผนการพัฒนาทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร
 ไม่วางกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพที่เหมาะสมในท้องถิ่นในด้านกระบวนการเรียนการสอน และจัดสถานที่ทำการเรียนการสอนให้เหมาะสม
2. ควรวิจัยด้านทัศนคติของครูผู้สอน นักเรียนนักศึกษาหรือความต้องการของครูผู้สอนในการพัฒนาการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

- กองพัฒนาการศึกษาออกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2527. คู่มือการดำเนินงานตามหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กองวิทยาลัยเกษตรกรรม. 2524. รายงานผลการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมระยะสั้นและเคลื่อนที่. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.
- กฤติกร กลุ่มอมจิต และคณะ. 2529. การศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติกิจกรรมต่อเนื่องของนักศึกษาที่สำเร็จวิชาชีพในศูนย์และนอกศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. จังหวัดอุบลราชธานี : ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดอุบลราชธานี.
- ชิดชงค์ ส. นันทนาเนตร และ ศิริบุญ จงวิทย์เวชย์. 2536. “คำบรรยายสรุปจากอาจารย์มหาวิทยาลัยศิลปากร.” หน้า 53-55 ใน คติยา มานิตกุล. วิธีสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น. กรุงเทพฯ : ศูนย์นิเทศ อาชีวศึกษาภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา.
- เชียรศิริ วิวิธศิริ. 2527. “สื่อสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียน.” กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. เอกสารอัดสำเนา.
- ณัฐจรียา แสงสว่าง. 2536. “ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นของประชาชนศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตภาคกลาง.” วิทยานิพนธ์บริหารการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณรงค์ เทียนส่ง. 2523. “การศึกษานอกโรงเรียนกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต.” การศึกษาแห่งชาติ. 14. (16) : 36.
- คติยา มานิตกุล. 2536. “เทคนิคการสอนวิชาชีพระยะสั้น.” หน้า 15-18
- คติยา มานิตกุล. วิธีสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น. กรุงเทพฯ : ศูนย์นิเทศอาชีวศึกษาภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา.
- ทวีป อภิลิทธิ. 2527. “การศึกษานอกโรงเรียนกับการฝึกฝนอาชีพ.” การศึกษานอกโรงเรียน. 21(119) : 50-53.
- ธวัชชัย งามสันติวงศ์. 2537. หลักการและวิธีใช้คอมพิวเตอร์ในงานสถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนาศ แสงศักดิ์. 2539. “รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการฝึกอาชีพระยะสั้นช่วงอุตสาหกรรมกรมอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์ดุขุฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ประคอง กรรณสูตร. 2538. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานวิจัยเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ประยูร ศรีประสาธน์ และชนิดา รัศมีพลเมือง. 2525. รายงานการศึกษาเปรียบเทียบการ
จัดการศึกษาเพื่อการอาชีพของประเทศในภาคพื้นเอเชียอาคเนย์. กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535. การบริหารงานวิชาการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริม
กรุงเทพ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535. การนิเทศการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริม
กรุงเทพ.
- พจน์ ราศรีรัตน์. 2530. “ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- พรรณทิพา กาญจนานนท์. 2526. “การจัดการเรียนการสอนนักศึกษาผู้ใหญ่ ดัดเย็บเสื้อผ้าสตรี
ตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิเชษฐ เกษตรเวทิน. 2526. “ปัจจัยเกี่ยวข้องกับการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมวิชาชีพ
ช่างตัดผม-เสริมสวยโดยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสระบุรีไปใช้ประกอบอาชีพ
ศึกษาเฉพาะกรณี นักศึกษาจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสระบุรี.”
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภิญโญ สารธ. 2530. การศึกษาปัญหาที่รบกวนแก่. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- เมธี ปิลันธนานนท์. 2533. การบริหารอาชีพศึกษาและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เมธี ปิลันธนานนท์. 2533. การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- เมธี ปิลันธนานนท์. 2536. ภาวะผู้นำกับสวัสดิศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2535. ความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา.
กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง
- รุจิรี ภู่อาระ และคณะ. 2531. “การฝึกอาชีพเพื่อการมีงานทำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.”
วิจัยสนเทศ. 5 : 11-17.
- วินัย สายหงษ์. 2528. การศึกษาเพื่อการงานและอาชีพ แนวโน้มความต้องการอาชีพของชาว
ชนบท. บทความทางวิทยุกระจายเสียงชุด. กรุงเทพฯ : เจริญวิทยุการพิมพ์.

- วินัย สายหงษ์. 2528. การศึกษาเพื่อการทำงานและอาชีพ การเตรียมตัวเยาวชนเพื่อการทำงานและอาชีพโดยวิธีการของการศึกษานอกโรงเรียน. บทความทางวิทยุกระจายเสียงชุด. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- วิลาวรรณ รัตนเศรษฐากุล. 2526. การศึกษานอกระบบโรงเรียนเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3 ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สนอง อิ่มเอม ชิตวีร์ บุญนาค และบุญญฤทธิ์ ชำนาญ. 2536. “สรุปคำบรรยายของวิทยากร จากวิทยาลัยสารพัดช่าง.” หน้า 46-51 ใน ตติยา มานิตกุล. วิธีสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น. กรุงเทพฯ : ศูนย์นิเทศอาชีวศึกษาภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา.
- สานิตย์ บุญชู. 2526. เอกสารทางวิชาการ หมายเลข 4 การพัฒนาชุมชนโดยวิธีการศึกษาอบรมนอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ธนะการพิมพ์.
- Krejcie , Robert V. and Morgan Daryle W. 1970. “Determining Sample Size for Research Activities.” *Educational and Psychological Measurement*. 30 : 607-610.
- Ohio State Univ. 1983. “**Direct curriculum Development.**” Module LT-B-1 of Category B-Instructional Management Competency-Based Vocational Education Administrator Module Series.
- Boland, Jeanne M. Chick, Joyce M. 1982. “**Ed. Basic Vocational Counseling Skills for the Occupational Specialist.**” Competency-Based Modular Series: Florida State Univ., Tallahassee. Center for Studies in Vocational Education.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการคุศาสตรบัณฑิตสภา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ 111 /2542

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ

และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ ว่าที่ รต.ชวลิต ธรรมมา

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ ว่าที่ รต. ชวลิต ธรรมมา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ทัศนาศนา	แสงวงศ์ดี	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

อาจารย์อัจฉรา	สืบสินธุ์สกุลไชย	ประธานกรรมการ
ผศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการประจำสาขาวิชา
ดร.ณรงค์	พิมพ์สาร	กรรมการประจำสาขาวิชา
ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	กรรมการ
ดร.ทัศนาศนา	แสงวงศ์ดี	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ // พฤษภาคม พ.ศ. 2542

Prinya

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2542

1. ว่าที่ รต.ชวลิต ธรรมา ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม" โดยมี ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทัศนาศ แสงศักดิ์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ.2542

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504/ 3515

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๖ สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสัจจา วาจาสิทธิ์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับ นักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อว่าที่ รต.ชวลิต ธรรมมา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่างนครพนม"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504/ 3515

วันที่ 26 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ณรงค์ พิมสาร

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม ของนักศึกษา ชื่อว่าที่ รต.ชวลิต ธรรมมา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่ ทม 1504/ 3515

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายเจษฎา แฉงเพชร

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับ นักศึกษาระดับปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อว่าที่ รต.ชวลิต ธรรมมา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่างนครพนม"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม ซึ่งหากมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/

3515

คณะกรรมการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางมัทนา ตะเคียนทอง

ด้วยคณะกรรมการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับ นักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อว่าที่ รต.ชวลิต ธรรมมา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้น ในวิทยาลัย สารพัดช่างนครพนม"

คณะกรรมการ หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร: 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่าในรูปแบบใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 3515

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสถิต ล้ำราญสุข

ด้วยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจสอบแบบสอบถาม ให้กับ นักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อว่าที่ รต.ชวลิต ธรรมมา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัย สารพัดช่างนครพนม "

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร 3269040 ห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 4314

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ ตุลาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีชวลิต ธรรมมา เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย
เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพยะสั้น ในวิทยาลัย
สารพัดช่างนครพนม"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถาม เพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัธนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ สอบถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ตามความคิดเห็นใน 5 ด้านคือ ด้านครูผู้สอน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

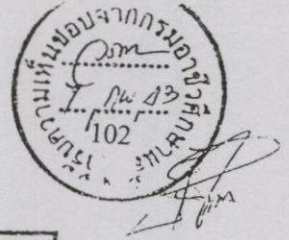
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด ผู้วิจัยขอรับรองว่าจะไม่มีผลต่อตัวท่าน เพราะการวิเคราะห์ข้อมูลจะปรากฏผลออกมาเป็นภาพรวม งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม

โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย / ลงใน [ ] หรือ เติมข้อความให้สมบูรณ์และตรงตามความจริง

1. เพศ

[ ] ชาย

[ ] หญิง

2. อายุ

[ ] ต่ำกว่า 16 ปี

[ ] ตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป

3. ประเภทวิชา

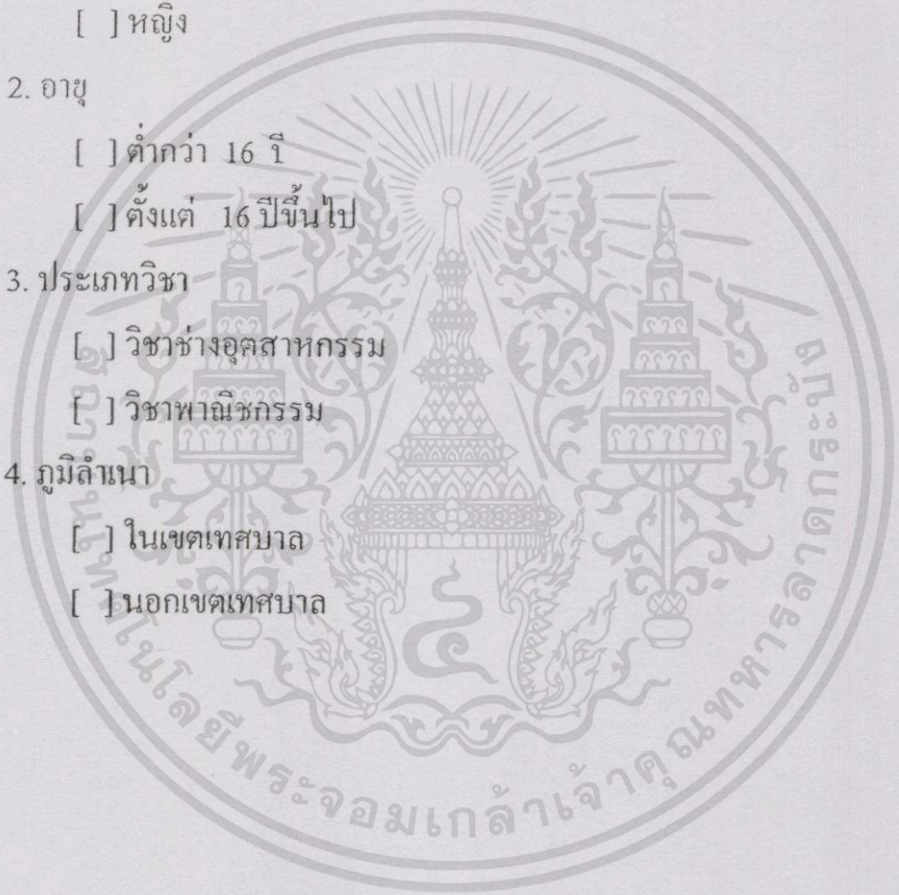
[ ] วิชาช่างอุตสาหกรรม

[ ] วิชาพาณิชยกรรม

4. ภูมิลำเนา

[ ] ในเขตเทศบาล

[ ] นอกเขตเทศบาล

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น

คำชี้แจง จากข้อความคำถามในแต่ละข้อ โปรดพิจารณาว่าท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม ด้านครูผู้สอน ด้านเวลาทำการเรียนการสอน ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านหลักสูตรการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด แล้วให้ใส่เครื่องหมาย / หรือ เติมข้อความให้สมบูรณ์และตรงตามความคิดเห็นความจริงของท่านโดยพิจารณาตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ปัญหาการเรียนการสอน มากที่สุด
- 4 หมายถึง ปัญหาการเรียนการสอน มาก
- 3 หมายถึง ปัญหาการเรียนการสอน ปานกลาง
- 2 หมายถึง ปัญหาการเรียนการสอน น้อย
- 1 หมายถึง ปัญหาการเรียนการสอน น้อยที่สุด

ข้อ	การเรียนการสอน	ระดับปัญหา				
		1	2	3	4	5
	ด้านครูผู้สอน					
1	คุณวุฒิครูที่ให้การอบรมในวิชาชีพ					
2	การถ่ายทอดความรู้ ภาคทฤษฎีของครู					
3	การถ่ายทอดความรู้ ภาคปฏิบัติของครู					
4	ครูผู้สอนแนะนำวิธีการประกอบอาชีพ					
5	ครูผู้สอนแนะนำแนวทางการตลาดและธุรกิจ					
6	ความชัดเจนของเสียงในการบรรยายของครู					

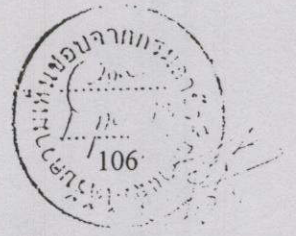
ข้อ	การเรียนการสอน	ระดับปัญหา				
		1	2	3	4	5
7	บุคลิกและภาระร่างกายของครูผู้สอน					
8	ความเชี่ยวชาญของครูสอนวิชาวินิจฉัย					
9	ความเอื้อใจได้ของครูผู้สอน					
10	การสอนตรงและเต็มเวลา					
	ด้านเวลาการเรียนการสอน					
1	ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน					
2	ระยะเวลาจัดกิจกรรมหน้าเสาธง					
3	การแบ่งรอบการเรียนการสอน (เช้า บ่าย ค่ำ)					
4	เวลาเริ่มเข้าเรียนของแต่ละวัน					
5	เวลาเลิกเรียนของแต่ละวัน					
6	การจัดเวลาเรียนต่อเนื่อง (ต่อเนื่อง 3 ชั่วโมง)					
7	วันทำการเรียนการสอน(วันจันทร์ถึงวันศุกร์)					
8	เวลาทำการเรียนการสอนภาคทฤษฎี					
9	เวลาทำการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ					
10	เวลาในการทบทวนเนื้อหาวิชาในหลักสูตร					
	สถานที่ทำการเรียนการสอน					
1	สภาพโดยทั่วไปของวิทยาลัยฯ					
2	การจัดสภาพแวดล้อมอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ เช่น เสียง กลิ่น อากาศ แสงสว่าง					
3	พื้นที่บริเวณการฝึกงาน					
4	ความปลอดภัยในการเรียนและฝึกงาน					
5	สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม ห้องสุขา					
6	บรรยากาศความร่วมมือกันของสถานที่เรียน					
7	การจัดทางเดินเชื่อมต่ออาคารและอาคารอื่นๆ					
8	สถานที่ที่ทรอเรียน เช่น ร่มไม้ มุมความรู้ ม้านั่ง สวนหย่อม					
9	สภาพห้องเรียนและโรงฝึกงาน					
10	การจัดระยะห่างห้องเรียนและโรงฝึกงาน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	การเรียนการสอน	ระดับปัญหา				
		1	2	3	4	5
	กระบวนการเรียนการสอน					
1	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครอบคลุม และมีความเข้าใจ					
2	การส่งเสริมการเรียนการสอนโดยสอดคล้อง คุณธรรมจริยธรรม					
3	นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจ กรรมการเรียนการสอน					
4	การใช้สื่อการเรียนการสอน					
5	การจัดสรรวัสดุฝึกกับการเรียน					
6	กิจกรรมเสริมก่อนเรียนและหลังเรียน					
7	การใช้เอกสารประกอบการเรียน					
8	เนื้อหาวิชาที่ใหม่และเป็นปัจจุบัน					
9	การส่งเสริมผลผลิตทางวิชาชีพเพื่อประโยชน์ ในการฝึกภาคปฏิบัติ					
10	การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน					
1	ความเข้าใจหลักสูตร					
2	การเทียบโอนผลการเรียนได้					
3	เนื้อหาของหลักสูตรที่เรียน					
4	หลักสูตรมีขั้นตอนการเรียนจากง่ายไปหายาก					
5	มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตลอดเวลา					
6	ความเป็นปัจจุบันของหลักสูตร					
7	หลักสูตรครอบคลุมความต้องการเรียน					
8	ความหลากหลายของเนื้อหาที่เรียน					
9	หลักสูตรมีการปรับปรุงตามผู้เรียนเสนอ					
10	การเรียนมีให้เลือกหลายสาขาวิชา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิดที่มอบหมายมาคือเห็นด้วยข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะว่า

(โปรดระบุ)

1.ด้านครูผู้สอน

.....

2.ด้านเวลาทำภาระงานการสอน

.....

3.ด้านสถานที่ทำการเรียนการสอน

.....

4.ด้านกระบวนการเรียนการสอน

.....

5.ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม
ว่าที่รต.ชวลิต ธรรมา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	ว่าที่ร้อยตรีชวลิต ธรรมา
วัน เดือน ปีเกิด	31 มกราคม 2502
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
สถานที่อยู่ในปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 109/48 ถนนราชทัณฑ์ ซอยโชคดี อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม จังหวัดนครพนม
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2530 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปีการศึกษา 2544 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง